Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Lovbekendtgørelse

(nr. 284 af 1. juli 1963)

af

Borgerlig Straffelov

med ændringer iflg. lov nr. 212 af 4. juni 1965

og

Lovbekendtgørelse

(nr. 285 af 1. juli 1963)

om

Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.

Med et alfabetisk register

Pris: 8 kr.

JESPERSEN OG PIOS FORLAG
KØBENHAVN 1965

Lovbekendtgørelse

(nr. 284 af 1. juli 1963)

af

Borgerlig Straffelov

med ændringer iflg. lov nr. 212 af 4. juni 1965

og

Lovbekendtgørelse

(nr. 285 af 1. juli 1963)

om

Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.

Med et alfabetisk register

Pris: 8 kr.

JESPERSEN OG PIOS FORLAG
KØBENHAVN 1965

INDHOLDSFORTEGNELSE

Almindelig del.

1ste	kapitel	Indledende bestemmelser	§§	1- 2
2det	–	Almindelige betingelser for strafferetlige bestemmelsers anvendelse	§§	3-12
3die	–	Strafbarhedsbetingelser	§§	13-20
4de	–	Forsøg og medvirken	§§	21-24
5te	–	Påtalen	§§	25-30*)
6te	–	Straffene	§§	31-55
7de	–	Betingede domme	§§	56-61
8de	–	Arbejdshus og sikkerhedsforvaring	§§	62-69
9de	–	Andre retsfølger af den strafbare handling	§§	70-79
10de	–	Straffens fastsættelse	§§	80-91
11te	–	Bortfald af den strafbare handlings retsfølger	§§	92-97

Særlig del.

12te	–	Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed	§§	98-110f.
13de	–	Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. v.	§§	111-118a.

*) Ophævet ved lov nr. 163 af 31. maj 1961.

14de	kapitel	Forbrydelser mod den offentlige myndighed	§§ 119-132a.
15de	–	Forbrydelser mod den offentlige orden og fred	§§ 133-143
16de	–	Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv	§§ 144-157
17de	–	Falsk forklaring og falsk anklage	§§ 158-165
18de	–	Forbrydelser vedrørende penge ..	§§ 166-170
19de	–	Forbrydelser vedrørende bevismidler	§§ 171-179
20de	–	Almenfarlige forbrydelser	§§ 180-192
21de	–	Forskellige almenskadelige handlinger	§§ 193-195
22de	–	Betleri og skadelig erhvervsvirksomhed	§§ 197-206
23de	–	Forbrydelser i familieforhold ...	§§ 208-215
24de	–	Forbrydelser mod kønssædeligheden	§§ 216-236
25de	–	Forbrydelser mod liv og legeme..	§§ 237-255
26de	–	Forbrydelser mod den personlige frihed	§§ 260-262
27de	–	Freds- og ærekrænkelser	§§ 263-275a.
28de	–	Berigelsesforbrydelser	§§ 276-290
29de	–	Andre strafbare formuekrænkelser	§§ 291-305

Herved bekendtgøres borgerlig straffelov nr. 126 af 15. april 1930 med de ændringer, som er en følge af lov nr. 161 af 18. maj 1937, lov nr. 162 af 18. maj 1937, lov nr. 87 af 15. marts 1939, lov nr. 88 af 15. marts 1939, lov nr. 123 af 13. marts 1943, lov nr. 256 af 27. maj 1950, lov nr. 286 af 18. juni 1951, lov nr. 225 af 7. juni 1952, lov nr. 120 af 17. maj 1956, lov nr. 177 af 23. juni 1956, lov nr. 138 af 31. marts 1960 og lov nr. 163 af 31. maj 1961.

Almindelig del

1. kapitel

Indledende bestemmelser

§ 1

Straf kan kun pålægges for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, eller som ganske må ligestilles med et sådant. Med hensyn til de i kapitlerne 8 og 9 nævnte retsfølger gælder en tilsvarende regel.

§ 2

Denne lovs kapitler 1-11 finder, for så vidt ikke andet er bestemt, anvendelse på alle borgerlige strafbare forhold.

2. kapitel

Almindelige betingelser for strafferetlige bestemmelsers anvendelse

§ 3

Stk. 1. Er den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Beror ophøret af lovens gyldighed på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, bliver handlingen at bedømme efter den ældre lov.

Stk. 2. Bortfalder uden for sidstnævnte tilfælde ved lov en handlings strafbarhed, bortfalder også den for sådan handling idømte, men ikke fuldbyrdede straf. Den dømte kan forlange, at spørgsmålet om straffens bortfald ved påtalemyndighedens foranstaltning indbringes for den ret, der har påkendt sagen i 1. instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 4*)

Stk. 1. Hvorvidt den strafbare handling skal medføre retsfølger af sådan art som i §§ 56-61, 70-73 og 79 nævnt, afgøres efter den ved handlingens påkendelse gældende lovgivning.

Stk. 2. Andre retsfølger af handlingen indtræder, for så vidt intet modsat er bestemt, kun, når dette var hjemlet også ved den ved handlingens foretagelse gældende lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på andre retsfølger af handlingen end straf, hvis deres indtræden var betinget af handlingens strafbarhed.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 5

Hvor forhøjet straf eller andre retsfølger er foreskrevet i gentagelsestilfælde, kommer afgørelser, der er truffet i henhold til tidligere ret, i betragtning efter deres indhold lige med afgørelser efter den lov, i henhold til hvilken den foreliggende handling bedømmes.

§ 6

Stk. 1. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages

1) i den danske stat,

2) på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretlig anerkendte område.

3) på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretlig anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Stk. 2. Justitsministeren bestemmer, i hvilket omfang handlinger, som på dansk område foretages om bord i fremmed fartøj af og imod nogen, der hører til eller som rejsende følger med dette, skal påtales.

§ 7

Stk. 1. Under dansk straffemyndighed hører fremdeles handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne,

1) for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretlig anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end hæfte,

2) for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

§ 8

Stk. 1. Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, foretagne uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme,

1) når handlingen krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder, en embedspligt mod staten eller sådanne interesser, hvis retsbeskyttelse i den danske stat forudsætter en særlig tilknytning til denne,

2) når handlingen krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet, eller en ham over for dansk fartøj påhvilende tjenestepligt,

3) når en uden for folkeretlig anerkendt statsområde foretagen handling krænker nogen, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, og handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end hæfte.

Stk. 2. I det under nr. 3 nævnte tilfælde afgør rigsadvokaten, om påtale skal finde sted.

§ 9

I de tilfælde, i hvilke en handlings strafbarhed afhænger af eller påvirkes af en indtrådt eller tilsigtet følge, betragtes handlingen tillige som foretaget dér, hvor virkningen er indtrådt eller tilsigtet at skulle indtræde.

§ 10

Stk. 1. Når i medfør af foranstående regler påtale sker her i landet, skal afgørelsen såvel om straf som om andre retsfølger af handlingen ske efter dansk lovgivning.

Stk. 2. I de i § 7 nævnte tilfælde kan der, hvis handlingen er begået inden for fremmed folkeretlig anerkendt område, dog ikke idømmes strengere straf end hjemlet ved gerningsstedets lovgivning.

Stk. 3. Påtale her i landet er udelukket i de i § 7 nævnte

tilfælde, når gerningsmanden i den stat, hvor handlingen er begået, er endeligt frifundet, eller når den ham dér idømte straf er fuldbyrdet eller i henhold til denne stats lovgivning bortfaldet.

Stk. 4. Har i øvrigt nogen, der her i landet skal dømmes for en handling, allerede andetsteds udstået straf for denne, skal dette komme i betragtning, således at straffen i tilsvarende grad nedsættes eller bortfalder.

§ 11

Er en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, i fremmed stat straffet for en handling, der efter dansk ret ville kunne medføre frakendelse eller fortabelse af kald eller erhverv eller anden rettighed, kan frakendelse heraf ske under en offentlig efter rigsadvokatens påbud anlagt sag.

§ 12

Anvendelsen af reglerne i §§ 6-8 begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser.

3. kapitel

Strafbarhedsbetingelser

§ 13

Stk. 1. Handlinger foretagne i nødværge er straffri, for så vidt de har været nødvendige for at modstå eller afværge et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb og ikke åbenbart går ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, angriberens person og det angrebne retsgodes betydning er forsvarligt.

Stk. 2. Overskrider nogen grænserne for lovligt nød-

værge, bliver han dog straffri, hvis overskridelsen er rimeligt begrundet i den ved angrebet fremkaldte skræk eller ophidselse.

Stk. 3. Tilsvarende regler finder anvendelse på handlinger, som er nødvendige for på retmæssig måde at skaffe lovlige påbud adlydt, iværksætte en lovlig pågribelse eller hindre en fanges eller tvangsanbragt persons røming.

§ 14

En handling, der ellers ville være strafbar, straffes ikke, når den var nødvendig til afværgelse af truende skade på person eller gods, og lovovertrædelsen måtte anses for at at være af forholdsvis underordnet betydning.

§ 15

Handlinger foretagne af børn under 15 år straffes ikke.

§ 16

Straffri er handlinger foretagne af personer, der er utilregnelige på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles dermed, eller åndssvaghed i højere grad.

§ 17

Stk. 1. Befandt gerningsmanden sig ved den strafbare handlings foretagelse i en ved mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sjælsevnerne, herunder seksuel abnormitet, betinget varigere tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne beskaffenhed, afgør retten efter indhentet lægeerklæring og samtlige i øvrigt foreliggende omstændigheder, om han kan anses egnet til påvirkning gennem straf.

Stk. 2. Finder retten, at tiltalte er egnet til påvirkning gennem straf, kan den bestemme, at frihedsstraf skal udstås i en for sådanne personer indrettet anstalt eller anstaltsafdeling. Denne bestemmelse kan ændres af fæng-

selsnævnet, såfremt det under straffens udståelse findes formålstjenligt.

Stk. 3. Såfremt en person, der ved dommen er fundet omfattet af stk. 1, er idømt frihedsstraf, og det under straffens udståelse skønnes, at en fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre fare for alvorlig forværrelse af den dømtes tilstand, bliver sagen efter bestemmelse af justitsministeren på ny at indbringe for den ret, som i sidste instans har påkendt sagen. Denne afgør ved kendelse, om straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.

§ 18

Beruselse udelukker ikke anvendelse af straf, medmindre gerningsmanden har handlet uden bevidsthed.

§ 19

Uagtsomhed straffes ved de i denne lov omhandlede lovovertrædelser kun, når det er særlig hjemlet. På andre lovovertrædelser er de pågældende straffebud anvendelige, også når lovovertrædelsen er begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel.

§ 20

Hvor straf eller forhøjet straf betinges af, at en forsætlig lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig følge, indtræder denne straf dog kun, når sådan følge kan tilregnes gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter evne at afværge den, efter at han er blevet opmærksom på faren.

4. kapitel

Forsøg og medvirken

§ 21

Stk. 1. Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, straffes, når denne ikke fuldbyrdes, som forsøg.

Stk. 2. Den for lovovertrædelsen foreskrevne straf kan ved forsøg nedsættes, navnlig når forsøget vidner om ringe styrke eller fasthed i det forbryderiske forsæt.

Stk. 3. For så vidt ikke andet er bestemt, straffes forsøg kun, når der for lovovertrædelsen er foreskrevet højere straf end hæfte.

§ 22

Forsøg straffes ikke, når gerningsmanden frivillig og ikke på grund af tilfældige hindringer for gerningens udførelse eller for opnåelsen af det ved denne tilsigtede øjemed afstår fra iværksættelsen eller hindrer fuldbyrdelsen eller foretager handlinger, som ville have hindret fuldbyrdelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden vej var afværget.

§ 23

Stk. 1. Den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når forbrydelsen ikke er fuldbyrdet, eller en tilsigtet medvirken er mislykkedes.

Stk. 2. Straffen kan ligeledes nedsættes for den, der medvirker til krænkelse af et særligt pligtforhold, men selv står uden for dette.

Stk. 3. For så vidt ikke andet er bestemt, kan straf for medvirken ved lovovertrædelser, der ikke straffes med højere straf end hæfte, bortfalde, når den medvirkende kun har villet yde en mindre væsentlig bistand eller styrke et allerede fattet forsæt, samt når hans medvirken skyldes uagtsomhed.

§ 24

Den medvirkende straffes ikke, hvis han under de i § 22 angivne betingelser hindrer fuldbyrdelsen eller foretager handlinger, som ville have hindret fuldbyrdelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden vej var afværget.

5. kapitel

Ophævet ved lov nr. 163 af 31. maj 1961.

6. kapitel

Straffene

§ 31

De almindelige straffe er fængsel, hæfte og bøde.

§ 32

Når frihedsstraf idømmes for kortere tid end 3 måneder, fastsættes den i dage, ellers i måneder og år.

§ 33*)

Stk. 1. Fængsel idømmes på livstid eller på tid, ikke under 30 dage og ikke over 16 år.

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der er hjemmel til at forhøje den straf, der er foreskrevet for en lovovertrædelse, kan der dog idømmes fængsel indtil 20 år.

§ 34*)

Det bestemmes ved kgl. anordning, i hvilket omfang fængsel skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab. De dømte skal dog så vidt muligt have ophold i enrum om natten.

§ 35*)

Stk. 1. Fangerne er pligtige at udføre det arbejde, der pålægges dem i overensstemmelse med den kgl. anordning, som derom udfærdiges. Ved denne fastsættes tillige de nærmere regler om arbejdspenge til fangerne. Arbejdspengene kan anvendes som erstatning for skade eller udgifter, som fangen under fængselsopholdet bliver ansvarlig for.

Stk. 2. Arbejde uden for anstaltens område kan finde sted under anstaltens ledelse og tilsyn. Når det under hensyn til straffetidens længde eller af anden særlig grund findes formålstjenligt og fare for misbrug ikke antages at foreligge, kan der meddeles tilladelse til arbejde hos arbejdsgiver uden for anstalten.

§ 36**)

Når særlige omstændigheder taler derfor, kan der meddeles den dømte udgangstilladelse for et kortere tidsrum. Til personer, der udstår længerevarende fængselsstraf, kan sådan tilladelse endvidere meddeles, når det må anses for formålstjenligt med henblik på den pågældendes behandling, herunder forberedelse af hans løsladelse. Udgangstilladelse kan kun meddeles, når fare for misbrug ikke antages at foreligge.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

**) §§ 36-40 i ny affattelse efter lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 37*)

Stk. 1. Hvis den dømte på grund af psykisk afvigelse viser sig uegnet til ophold i almindeligt fængsel, kan fængselsnævnet bestemme, at han midlertidigt eller for resten af straffetiden skal overflyttes til en anstalt eller anstaltsafdeling, som omtalt i § 17, stk. 2.

Stk. 2. Er den dømtes straffetid 6 år eller derover, kan fængselsnævnet bestemme, at han midlertidigt eller for resten af straffetiden skal overflyttes til sikkerhedsforvaring. Medmindre særlige omstændigheder taler derfor, kan overflytning dog ikke ske, før en tredjedel eller, hvis fængsel på livstid er idømt, 6 år af straffetiden er udstået.

§ 38*)

Stk. 1. Når to tredjedel af straffetiden, dog mindst 4 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve.

Stk. 2. Efter justitsministerens bestemmelse kan løsladelse på prøve ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder.

Stk. 3. Prøveløsladelse kan i almindelighed ikke ske, når den resterende straffetid er mindre end 30 dage.

Stk. 4. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret ham passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at han erklærer at ville overholde de til løsladelsen knyttede vilkår.

§ 39*)

Stk. 1. Løsladelse betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Prøvetiden fastsættes til mindst 1, højst 3 år. Hvis den resterende straffetid

*) §§ 36-40 i ny affattelse efter lov nr. 212 af 4. juni 1965.

overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Stk. 2. Det skal i almindelighed fastsættes som vilkår for løsladelsen, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn og fører et ordentligt liv. Yderligere vilkår kan fastsættes efter reglerne i § 57. Vilkår om ophold i hjem, hospital eller anden institution har ikke gyldighed for længere tidsrum end den resterende straffetid. § 57, stk. 2, og § 59, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

§ 40*)

Stk. 1. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan justitsministeren

1) ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den i § 39 fastsatte længstetid.

2) bestemme, at han skal genindsættes til udståelse af reststraffen.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 kan kun træffes inden prøvetidens udløb.

Stk. 3. Bliver der ikke truffet bestemmelse om genindsættelse, anses straffen for udstået på det tidspunkt, da prøveløsladelse fandt sted.

Stk. 4. Finder genindsættelse sted på grund af nyt strafbart forhold, for hvilket der idømmes frihedsstraf, skal den resterende del af straffen i forbindelse med den nu idømte straf ved afgørelse om fornyet prøveløsladelse betragtes som en ny straf. Såfremt genindsættelse finder sted af andre grunde, kan fornyet prøveløsladelse ske, selv om de tidsmæssige betingelser i § 38, stk. 1 og 2, ikke er opfyldt med hensyn til reststraffen. Med hensyn til prøvetid efter sådan prøveløsladelse gælder de i § 39 fastsatte tider med fradrag af den tid, i hvilken den pågældende tidligere har været prøveløsladt.

---

*) §§ 36-40 i ny affattelse efter lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 41*)

Stk. 1. Såfremt det må anses for formålstjenligt, kan en person mellem 15 og 21 år idømmes *ungdomsfængsel* i stedet for fængselsstraf. Når særlige grunde taler derfor, kan en person mellem 21 og 23 år idømmes ungdomsfængsel.

Stk. 2. Ved fuldbyrdelsen, der sker i særlige anstalter, lægges vægt på den unges sociale og karaktermæssige udvikling gennem arbejdstræning, oplæring og undervisning. §§ 34-36 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Når ganske særlige hensyn gør det formålstjenligt, kan den dømte anbringes til behandling eller oplæring uden for ungdomsfængslet. Nærmere regler herom fastsættes af justitsministeren.

Stk. 4. Såfremt den dømte under fuldbyrdelsen viser sig så psykisk afvigende, at han er uegnet til behandling i ungdomsfængsel, kan fængselsnævnet bestemme, at han skal overføres til en anstalt eller anstaltsafdeling som omhandlet i § 17, stk. 2. Fængselsnævnet kan træffe bestemmelse om den dømtes genanbringelse i ungdomsfængsel, når han anses for egnet dertil.

§ 42*)

Stk. 1. Spørgsmålet om løsladelse fra ungdomsfængsel afgøres af fængselsnævnet efter indstilling fra anstaltens styrelse. Medmindre særlige omstændigheder taler derfor, kan den dømte ikke løslades, før der er forløbet 1 år efter indsættelsen. Han kan ikke holdes tilbage i ungdomsfængsel ud over 3 år, jfr. dog § 43, stk. 1. Efter 1 års ophold skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Sker der ikke løsladelse på dette tidspunkt, skal spørgsmålet genoptages senest ved udgangen af det følgende år.

Stk. 2. Løsladelsen sker på prøve. § 39 finder tilsvarende anvendelse.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 43*)

Stk. 1. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den fastsatte længstetid eller bestemme, at han skal genindsættes. En genindsat kan efter fængselsnævnets bestemmelse holdes tilbage i ungdomsfængsel indtil 1 år ud over den i § 42, stk. 1, fastsatte længstetid.

Stk. 2. Rejses der tiltale mod den prøveløsladte for strafbart forhold, og vil domfældelse medføre genindsættelse efter stk. 1, kan retten afgøre skyldspørgsmålet uden at fastsætte straf eller anden retsfølge.

Stk. 3. § 40, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 44*)

Stk. 1. Hæfte idømmes fra 7 dage til 6 måneder. Det bestemmes ved kgl. anordning, i hvilket omfang hæfte skal fuldbyrdes i enrum eller i fællesskab. De dømte skal have ophold i enrum om natten. § 36, 1 pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Fangerne må ikke hensættes sammen med andre fanger end sådanne, som udstår straf af hæfte. Forplejningen er ikke indskrænket til den anordnede fangekost. Inden for de grænser, som god orden i fængslet kræver, har fangerne ret til selv at forskaffe sig, hvad de ønsker til personlig brug og udstyr af cellen.

Stk. 3. Fangerne er berettiget til selv at skaffe sig arbejde, der er foreneligt med sikkerheden og god orden i fængslet; arbejdsudbyttet tilfalder fangen. Skaffer fangen sig ikke sådant arbejde, pålægges det ham mod vederlag at udføre et under hensyn til hans dannelsestrin og livsstilling passende arbejde i et sådant omfang, som er nødvendigt til en rimelig sysselsættelse.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 45

Fanger må ikke sysselsættes med sundhedsfarligt arbejde. De skal holdes forsikrede mod følger af ulykkestilfælde. Nærmere regler for gennemførelsen af sidstnævnte bestemmelse, derunder om udbetaling og bestyrelse af forsikringssummer, kan fastsættes ved kgl. anordning.

§ 46*)

Stk. 1. Den tid, i hvilken en fange indlægges på sygehus, medregnes til straffetiden, medmindre indlæggelsen skyldes hans eget forhold under strafudståelsen.

Stk. 2. Til straffetiden medregnes ikke den tid, i hvilken en fange hensættes i strafcelle, eller den tid, der forløber, inden en undvegen fange genindsættes. Straffetiden kan dog ikke ved hensættelse i strafcelle forlænges med mere end en tredjedel.

§ 47*)

Stk. 1. Over for dømte, der udstår frihedsstraf, kan følgende disciplinærstraffe anvendes:

1) udelukkelse fra begunstigelser, der er hjemlet for dømte, hvis opførsel er tilfredsstillende.

2) udelukkelse fra arbejde indtil 14 dage.

3) hensættelse i strafcelle indtil 3 måneder, for dømte, der udstår hæfte, dog kun indtil 14 dage.

4) over for dømte, der udstår fængsel: udelukkelse fra arbejdsgodtgørelse eller inddragelse af allerede erhvervet arbejdsgodtgørelse.

5) over for dømte, der udstår hæfte: udelukkelse i indtil 30 dage fra adgang til selv at sørge for deres forplejning.

Stk. 2. Flere disciplinærstraffe kan anvendes i forening.

Stk. 3. Såfremt en person, der udstår frihedsstraf, findes i besiddelse af genstande, som ulovligt er indført, erhver-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

vet eller tilvirket i anstalten, kan genstandene konfiskeres, medmindre de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold.

§ 48

Spændetrøje, håndjern, hensættelse i sikringscelle eller andre sikringsmidler kan i det for øjemedet nødvendige omfang anvendes for at afværge truende vold, betvinge voldsom modstand eller forebygge rømning. Hensættelse i sikringscelle i længere tid end 6 måneder kræver justitsministerens godkendelse.

§ 49

Om fuldbyrdelsen af fængsel, ungdomsfængsel og hæfte træffes i øvrigt nærmere bestemmelser ved kgl. anordning særlig for hver enkelt strafart.

§ 50

Stk. 1. Bøde, der pålægges i henhold til denne lov, tilfalder statskassen.

Stk. 2. Bøde kan idømmes som tillægsstraf til anden strafart, når tiltalte ved lovovertrædelsen har opnået eller tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre.

§ 51

Stk. 1. Når bøde i henhold til denne lov idømmes eller vedtages i retten, fastsættes bødestraffen i dagbøder. Dette gælder dog ikke bøder, der pålægges som tillægsstraf til anden retsfølge. Dagbødernes antal bestemmes under hensyn til lovovertrædelsens beskaffenhed og de i § 80 nævnte omstændigheder til mindst 1 og højst 60. Størrelsen af den enkelte dagbod fastsættes til et beløb svarende til den pågældendes gennemsnitlige dagsindtægt, idet der dog ved beløbets fastsættelse bør tages hensyn til bødefældtes livsvilkår, herunder hans formue, forsørgerpligter og andre forhold, der indvirker på betalingsevnen. Dagboden kan dog ikke fastsættes til et lavere beløb end 2 kr.

Stk. 2. Når bøde skal fastsættes for en forseelse, hvorved den pågældende har opnået eller tilsigtet at opnå betydelig økonomisk vinding for sig selv eller andre, og anvendelsen af dagbøder vil medføre, at bødebeløbet ansættes lavere, end det skønnes rimeligt under hensyn til størrelsen af den fortjeneste, der enten er eller kunne være opnået ved lovovertrædelsen, kan retten dog i stedet for dagbøder anvende anden straf af bøde.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af andre bøder vil der inden for de grænser, som hensynet til lovovertrædelsens beskaffenhed og de i § 80 nævnte omstændigheder tilsteder, være at tage særligt hensyn til den skyldiges betalingsevne.

§ 52

Stk. 1. Retten kan fastsætte en frist af indtil 3 måneder til bødens betaling.

Stk. 2. Afdragsvis betaling kan tilstedes af politiet.

Stk. 3. Betales en bøde ikke, bliver den at inddrive ved udpantning, medmindre politiet skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller ville gøre føleligt skår i den bødefældtes livsvilkår.

Stk. 4. Bøde kan ikke uden særlig lovhjemmel kræves betalt i den bødefældtes dødsbo eller inddrives hos nogen anden end den bødefældte.

§ 53

Indgår en bøde ikke, træder i dennes sted en forvandlingsstraf af hæfte eller fængsel.

§ 54

Stk. 1. Bøde, der er idømt eller vedtaget for en domstol, afsones efter reglerne om straf af hæfte. Fængsel kan dog anvendes, hvis den pågældende i løbet af de sidste 5 år har udstået strengere frihedsstraf end hæfte eller mere end én gang har udstået forvandlingsstraf. Om arten af forvand-

lingsstraffen samt om dens varighed træffer retten afgørelse samtidig med bødens fastsættelse. Når bøden er fastsat som dagbod, iagttages ved forvandlingstraffens beregning, at én dags hæfte eller fængsel svarer til én dagbod, dog at forvandlingsstraffen ikke kan sættes lavere end 2 dage. Er bøden fastsat på anden måde, kan forvandlingsstraffen ikke sættes lavere end 2 dage og ikke højere end 60 dage; i særlige tilfælde kan forvandlingsstraffen dog forhøjes indtil 9 måneder.

Stk. 2. Er en del af bøden betalt, bliver forvandlingsstraffen forholdsvis at nedsætte, dog således, at en del af en dag regnes som en hel dag, og at forvandlingsstraffen ikke kan nedsættes under ovennævnte mindstetid. Er en del af bøden afsonet, men resten tilbydes betalt, tages ved beregningen af denne rest alene hensyn til de hele dage, hvori forvandlingsstraf er udstået.

§ 55

Stk. 1. Bøde, der ikke er idømt eller vedtaget for en domstol, afsones efter reglerne om hæfte.

Stk. 2. Bøde på 300 kr. eller derunder afsones med 1 dag for hver 30 kr. For andre bøder fastsættes forvandlingsstraffen af underretten i den retskreds, hvor den pågældende bor eller opholder sig.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 54, stk. 1, sidste punktum, og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

7. kapitel

Betingede domme

§ 56

Stk. 1. Finder retten det upåkrævet, at straf kommer til fuldbyrdelse, bestemmes det i dommen, at spørgsmålet om straffastsættelse udsættes og bortfalder efter en prøvetid.

Stk. 2. Såfremt det må anses for mere formålstjenligt, kan retten fastsætte straffen og bestemme, at fuldbyrdelsen udsættes og bortfalder ved udløbet af prøvetiden. Dette gælder dog kun, såfremt straffen er bøde, hæfte eller fængsel.

Stk. 3. Udsættelsen betinges af, at den dømte ikke i prøvetiden begår strafbart forhold, og at han overholder de vilkår, som måtte være fastsat i medfør af § 57. Prøvetiden fastsættes af retten og kan i almindelighed ikke overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

§ 57

Stk. 1. Retten kan som vilkår for udsættelsen bestemme. at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Endvidere kan retten fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte

1) overholder særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samkvem med bestemte personer,

2) tager ophold i egnet hjem eller institution: for sådant ophold fastsættes ved dommen en længstetid, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år,

3) afholder sig fra misbrug af alkohol, nakotika eller lignende medikamenter,

4) underkaster sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende medikamenter, om fornødent på hospital eller i særlig institution,

5) underkaster sig psykiatrisk behandling, om fornødent på hospital,

6) retter sig efter tilsynsmyndighedens bestemmelser om indskrænkninger i rådigheden over indtægter og formue og om opfyldelse af økonomiske forpligtelser,

7) betaler erstatning for tab, der er forvoldt ved lovovertrædelsen,

8) efter bestemmelse af børne- og ungdomsforsorgens myndigheder undergives børne-og ungdomsforsorg, eventuelt af nærmere angivet art, og efterkommer de forskrifter, forsorgsmyndigheden meddeler ham.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om gennemførelsen af tilsyn og de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte vilkår.

§ 58*)

Stk. 1. Skønnes anvendelse af ubetinget frihedsstraf påkrævet, men taler oplysningerne om tiltaltes personlige forhold for anvendelse af betinget dom efter § 56, kan retten bestemme, at en del af den forskyldte straf, dog højst 3 måneder, skal fuldbyrdes, medens dommen i øvrigt gøres betinget. I dette tilfælde kan ubetinget hæftestraf anvendes, selv om denne strafart ikke i øvrigt er hjemlet for overtrædelsen. Ubetinget hæftestraf kan idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf.

Stk. 2. I forbindelse med betinget dom kan der idømmes bøde, selv om sådan straf ikke er hjemlet for den pågældende lovovertrædelse.

§ 59

Stk. 1. Er der i medfør af § 57 truffet bestemmelse om tilsyn, meddeler tilsynsmyndigheden de forskrifter, der er nødvendige til gennemførelsen af tilsynet og de yderligere vilkår, som måtte være fastsat.

Stk. 2. De i medfør af § 57 fastsatte vilkår kan senere ændres eller ophæves ved retskendelse efter begæring fra anklagemyndigheden eller den dømte. Begæring fra den dømte fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en begæring fra den dømte ikke til følge, kan han ikke frem-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

sætte ny begæring, før der er forløbet et halvt år fra kendelsens afsigelse.

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte spørgsmål indbringes for den underret, som har pådømt sagen i første instans, eller underretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig. Såfremt sagen er pådømt ved landsret i første instans, træffes afgørelsen af underretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.

§ 60

Stk. 1. Hvis den dømte overtræder de i medfør af § 57 fastsatte vilkår, kan retten i den anledning

1) tildele advarsel,

2) ved kendelse ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den i § 56, stk. 3, fastsatte længstetid,

3) ved dom fastsætte straf eller anden retsfølge for den begåede lovovertrædelse eller – hvis straf er fastsat i den betingede dom – afsige kendelse om fuldbyrdelse af denne straf. § 58, stk 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Med hensyn til de i stk. 1 nævnte retsafgørelser finder § 59, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

§ 61

Stk. 1. Såfremt der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt mod den domte, hvorved han sigtes for strafbart forhold, der er begået før den betingede dom, fastsætter retten retsfølgen for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Stk. 2. Begår den dømte nyt strafbart forhold i prøvetiden, og foretages der inden dennes udløb rettergangsskridt, hvorved han sigtes for forholdet, fastsætter retten en ubetinget straf eller anden retsfølge for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse. Herved finder bestemmelserne i § 88, stk. 2-6, tilsvarende anvendelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten i stedet

1) idømme ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene i den betingede dom, eller

2) afsige ny betinget dom vedrørende begge lovovertrædelser i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

8. kapitel

Arbejdshus og sikkerhedsforvaring

§ 62*)

Indsættelse i arbejdshus i stedet for fængselsstraf kan idømmes,

1) når nogen, der har udstået 2 fængselsstraffe for berigelsesforbrydelse eller overtrædelse af § 228 eller § 229 eller været indsat i arbejdshus, derefter gør sig skyldig i en af de nævnte forbrydelser, og de begåede forbrydelser må betragtes som udslag af hang til lediggang og uordnet levevis, uden at dog hensynet til samfundets sikkerhed kræver anvendelse af sikkerhedsforvaring efter § 65,

2) når nogen, der for en i kapitel 24 omhandlet forbrydelse har udstået fængselsstraf, eller som har været indsat i arbejdshus, derefter gør sig skyldig i sådan forbrydelse, og den skyldiges forhold udviser, at han har hang til at begå forbrydelser af nævnte art, uden at dog hensynet til samfundets sikkerhed kræver anvendelse af sikkerhedsforvaring efter § 65,

3) når nogen har begået en forbrydelse under påvirkning af spirituøse drikke, og han må antages at være forfalden til drukkenskab.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 63*)

Stk. 1. Spørgsmålet om løsladelse fra arbejdshus afgøres af fængselsnævnet. Den dømte kan ikke løslades, før der er forløbet 1 år efter indsættelsen, eller holdes tilbage i arbejdshus ud over 4 år, jfr. dog stk. 3. Efter 2 års ophold skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Sker der ikke løsladelse på dette tidspunkt, skal spørgsmålet genoptages, når der yderligere er forløbet 1 år. Uden for de ovennævnte tidspunkter kan spørgsmålet om løsladelse ikke tages op. Når der foreligger særlige omstændigheder, kan fængselsnævnet dog i forbindelse med en afgørelse om, at løsladelse ikke skal finde sted, eller undtagelsesvis senere, bestemme, at spørgsmålet skal genoptages inden forløbet af 1 år.

Stk. 2. Fængselsnævnet bestemmer, om løsladelsen skal ske ubetinget eller på prøve. § 39 finder tilsvarende anvendelse. Endvidere finder § 38, stk. 4, anvendelse med hensyn til løsladelse på prøve, der sker inden forløbet af 4 år.

Stk. 3. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre vilkårene og forlænge prøvetiden inden for den fastsatte længstetid eller bestemme, at han skal genindsættes. En genindsat kan efter nævnets bestemmelse holdes tilbage i arbejdshus indtil 1 år ud over den stk. 1 nævnte længstetid.

Stk. 4. § 40, stk. 2 og 3, og § 43, stk 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 64*)

Arbejdshus udstås i særlig anstalt. §§ 34-36 finder tilsvarende anvendelse. Friluftsarbejde anvendes i størst muligt omfang. Behandlingen må ikke være hårdere, end hensynet til disciplinen og arbejdspligtens opfyldelse kræver.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 65

Stk. 1. Når en person, som for en i kapitel 24 omhandlet forbrydelse eller ifølge 2 domme har udstået fængselsstraf eller har hensiddet i arbejdshus i tilsammen mindst 2 år, på ny gør sig skyldig til straf af fængsel, og de foreliggende oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig forbryder, kan retten, hvis hensynet til samfundets sikkerhed findes at kræve det, dømme ham til at tages i sikkerhedsforvaring, der da træder i stedet for straf.

Stk. 2. Med fængsel kan efter omstændighederne ligestilles frihedsstraffe af tilsvarende art, som er udstået i udlandet.

§ 66*)

Stk. 1. Spørgsmålet om løsladelse fra sikkerhedsforvaring afgøres af fængselsnævnet. Den dømte kan ikke løslades, før der er forløbet 4 år efter indsættelsen. På dette tidspunkt skal spørgsmålet om løsladelse tages op. Finder løsladelse ikke sted, skal spørgsmålet genoptages, hver gang der yderligere er forløbet 2 år. Uden for de ovennævnte tidspunkter kan spørgsmålet om løsladelse ikke tages op. Når der foreligger særlige omstændigheder, kan fængselsnævnet dog i forbindelse med en afgørelse om, at løsladelse ikke skal finde sted, eller undtagelsesvis senere, bestemme, at spørgsmålet skal genoptages inden forløbet af 2 år.

Stk. 2. Løsladelse sker på prøve. Prøvetiden fastsættes af fængselsnævnet og kan kan ikke være kortere end 2 år. § 39, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, kan fængselsnævnet ændre vilkårene og forlænge prøvetiden eller bestemme, at han skal genindsættes.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

Stk. 4. § 40, stk. 2 og 3, og § 43, stk 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Når en person har hensiddet 20 år i sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmålet om hans fortsatte forbliven i sikkerhedsforvaring forelægges da for landsretten for den landsdel, i hvilken anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved kendelse. Bestemmer retten, at han skal blive i anstalten, forelægges spørgsmålet derefter på ny retten hvert andet år. Når løsladelse finder sted efter forløbet af 20 år eller mere, er løsladelsen ubetinget.

§ 67*)

Sikkerhedsforvaring udstås i særlig anstalt eller anstaltsafdeling. Angående arbejdspligten, arbejdspenge og behandlingen finder reglerne i § 64 tilsvarende anvendelse med fornøden hensyntagen til forvaringsfangernes større farlighed.

§ 68*)

Nærmere bestemmelser om behandlingen af de til arbejdshus og sikkerhedsforvaring dømte personer træffes ved kgl. anordning, hvorved tillige fastsættes disciplinærstraffe svarende til de i § 47 omhandlede. §§ 46 og 48 finder tilsvarende anvendelse på sådanne personer.

§ 69

Såfremt en i arbejdshus eller forvaringsanstalt indsat person idømmes frihedsstraf, afbrydes hans ophold sammesteds, så længe afsoningen af straf finder sted.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

9. kapitel

Andre retsfølger af den strafbare handling

§ 70

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifundet for straf i henhold til § 16, eller findes straf i henhold til § 17 uanvendelig, men det af hensyn til retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre foranstaltninger over for ham, træffer retten bestemmelse derom. Kan sikkerhed ikke ventes opnået ved mindre indgribende forholdsregler, såsom sikkerhedsstillelse, anvisning af eller forbud imod ophold på et bestemt sted, pålæg af den i § 72 omhandlede art, beskikkelse af tilsyn eller umyndiggørelse, bliver den pågældende at anbringe i et sindssygehospital, en åndssvage- eller anden kur- eller plejeanstalt, en helbredelsesanstalt for drankere eller i en særlig forvaringsanstalt. Inden for de af retten dragne grænser træffer øvrigheden de nærmere bestemmelser, som foranstaltningens udførelse måtte udkræve.

Stk. 2. Såfremt der bliver tale om at dømme en tiltalt til anbringelse i hospital eller anstalt, kan der af retten beskikkes ham en dertil egnet og villig tilsynsværge, om muligt en person af hans nærmeste pårørende. Tilsynsværgen skal dels sammen med den beskikkede forsvarer bistå tiltalte under sagen, dels senere holde sig underrettet om hans tilstand og drage omsorg for, at opholdet i hospitalet eller anstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Stk. 3. Bestemmelse om ændring af den idømte foranstaltning eller dens foreløbige eller endelige ophævelse kan træffes ved retskendelse efter begæring fra anklagemyndigheden, anstaltsledelsen eller tilsynsværgen. Begæring fra anstaltsledelsen eller tilsynsværgen fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en begæring fra tilsynsværgen ikke til følge, kan han ikke fremsætte ny begæring,

før der er forløbet 1 år fra kendelsens afsigelse. Såfremt særlige omstændigheder taler derfor, kan ny begæring dog indgives efter et halvt års forløb.

Stk. 4. Med hensyn til de i stk. 3 nævnte afgørelser finder bestemmelsen i § 59, stk. 3, tilsvarende anvendelse. Er der spørgsmål om ændring af foranstaltningen på grund af ny lovovertrædelse, afgøres spørgsmålet dog af den ret, der behandler sagen vedrørende overtrædelsen.

§ 71

Er den, der har begået en strafbar handling, efter dennes foretagelse, men før dom er gået, kommet i en ikke blot forbigående tilstand af den i § 16 eller § 17 omhandlede art, afgør retten, om straf skal idømmes, eller om den forskyldte straf skal bortfalde. Hvis det af hensyn til retssikkerheden skønnes fornødent, træffer retten i dommen bestemmelse om, at foranstaltninger i overensstemmelse med § 70 skal bringes til anvendelse i stedet for straf, eller indtil straffen måtte kunne fuldbyrdes.

§ 72*)

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne lov omhandlet forbrydelse dømt til frihedsstraf, og retten finder, at forbrydelsen er begået under påvirkning af spirituøse drikke, kan der ved dommen gives den dømte pålæg om, at han under ansvar efter § 138, stk. 2, i et vist tidsrum, dog ikke ud over 5 år fra straffens udståelse, ikke må nyde eller købe spirituøse drikke; tilsvarende pålæg kan gives, dersom vedkommende frifindes i henhold til § 18, når frihedsstraf ellers ville være forskyldt.

Stk. 2. Af politiet skal der så vidt muligt gives beværtere, handlende og uddelere pålæg om under ansvar efter § 138, stk. 3, ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituøse drikke til en efter stk. 1 domfældt person.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 73

Fremgår det af indhentet lægeerklæring og sagens øvrige omstændigheder, at en i § 72, stk. 1, omhandlet eller en efter § 138, stk. 1 eller 2, strafskyldig person er forfalden til drukkenskab, kan det ved dommen bestemmes, at han efter straffens udståelse eller, når betinget dom gives, straks skal anbringes i en helbredelsesanstalt for drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig anstalt eller anstaltsafdeling, indtil han må anses for helbredt. Det længste tidsrum for anbringelsen fastsættes ved dommen til 18 måneder, i gentagelsestilfælde til 3 år. Antages den således anbragte før det fastsatte tidsrums udløb for helbredt, eller viser anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer justitsministeren efter indstilling af anstaltens styrelse og efter indhentet lægeerklæring, om anbringelsen skal ophøre.

§ 74

Ved kgl. anordning kan der gives bestemmelser om behandlingen af de i henhold til §§ 70 og 73 i anstalt anbragte personer, derunder om deres beskæftigelse ved passende arbejde.

§ 75*)

Stk. 1. Udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb kan helt eller delvis konfiskeres. Savnes der fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.

Stk. 2. Såfremt det må anses for påkrævet for at fore-

*) Ved lov nr. 212 af 4. juni 1965 ophæves tidligere §§ 75-76 og i stedet indsættes §§ 75-77 a

bygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor, kan der ske konfiskation af

1) genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling,

2) genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og

3) genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

Stk. 3. I stedet for konfiskation af de i stk. 2 nævnte genstande kan der konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.

Stk. 4. I stedet for konfiskation efter stk. 2 kan der træffes bestemmelse om foranstaltninger vedrørende genstandene til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser.

Stk. 5. Når en forening opløses ved dom, kan dens formue, arkiv, protokoller og lignende konfiskeres.

§ 76

Stk. 1. Konfiskation efter § 75, stk. 1, kan ske hos den, hvem udbyttet er tilfaldet umiddelbart ved den strafbare handling.

Stk. 2. Konfiskation af de i § 75, stk 2 og 3, nævnte genstande og værdier kan ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne han har handlet.

Stk. 3. Særligt sikrede rettigheder over genstande, der konfiskeres, bortfalder kun efter rettens bestemmelse under betingelser svarende til de i stk. 2 anførte.

Stk. 4. Har en af de i stk. 1 og 2 nævnte personer efter den strafbare handling foretaget dispositioner over udbytte eller genstande af den i § 75, stk. 2, omhandlede beskaffenhed eller rettigheder herover, kan det overdragne eller dets værdi konfiskeres hos erhververen, såfremt denne var bekendt med det overdragnes forbindelse med den

strafbare handling eller har udvist grov uagtsomhed i denne henseende, eller hvis overdragelsen er sket som gave.

§ 77

Stk. 1. Sker der konfiskation efter § 75, stk. 1, og har nogen erstatningskrav i anledning af lovovertrædelsen, kan det konfiskerede anvendes til dækning af erstatningskravet.

Stk. 2. Det samme gælder genstande og værdier konfiskeret efter § 75, stk. 2 og 3, såfremt der ved dommen træffes bestemmelse derom.

Stk. 3. Har den dømte i et af de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde betalt den forurettede erstatning efter dommen, nedsættes konfiskationsbeløbet tilsvarende.

§ 77 a

Genstande, som på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, kan konfiskeres, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge den strafbare handling. § 75, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 78*)

Stk. 1. Strafbart forhold medfører ikke tab af borgerlige rettigheder, herunder ret til virksomhed i henhold til almindeligt næringsbrev eller sønæringsbevis.

Stk. 2. Den, der er dømt for strafbart forhold, kan dog udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Stk. 3. Spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

til hinder for udøvelse af en i stk. 2 omhandlet virksomhed, skal af anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag på ansøgning om sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed indbringes for retten. § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen træffes ved kendelse. Såfremt afgørelsen går ud på udelukkelse fra den pågældende virksomhed, kan spørgsmålet pâny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Autorisation eller godkendelse kan også inden udløbet af denne frist meddeles af vedkommende myndighed.

§ 79*)

Stk. 1. Den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 78, stk. 3, indeholdte regler.

Stk. 2. Retten kan under behandlingen af den i stk. 1, 1. punktum, nævnte sag ved kendelse udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endelig afgjort. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i stk. 1 ommeldte 5 års frist er forløbet.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

10. kapitel

Straffens fastsættelse

§ 80

Stk. 1. Ved straffens udmåling bliver der foruden til lovovertrædelsens grovhed og farlighed særlig at tage hensyn til gerningsmandens foregående vandel, alder og forhold før og efter gerningen, til styrken af hans for dagen lagte forbryderske sindelag samt bevæggrundene til handlingen.

Stk. 2. At gerningen er udført af flere i forening, vil i reglen være at anse som en skærpende omstændighed.

§ 81*)

Stk. 1. Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden, inden han på ny forbrød sig, i den danske stat er fundet skyldig i en efter det fyldte 18. år begået strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning på den nu begåede, eller i forsøg på eller medvirken til en sådan. For så vidt angår bestemmelsen i § 65, gælder foranstående regel om gerningsmandens alder ved begåelsen af den strafbare handling dog ikke.

Stk. 2. Retten kan tillægge straffedomme afsagte udenfor den danske stat samme gentagelsesvirkning som de her i landet afsagte.

Stk. 3. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 5 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet, eller efter udståelse af arbejdshus eller sikkerhedsforvaring. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom.

§ 82

(Ophævet ved lov nr. 163 af 31. maj 1961).

§ 83*)

Stk. 1. Begås nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244-247, 252, 260, 261, 266 og 291, stk. 2, af en person, der udstår straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, kan straffen forhøjes til det dobbelte.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, dersom de dér nævnte forbrydelser begås af en tidligere fange overfor en ved den pågældende anstalt ansat person eller med hensyn til anstalten eller dens ejendele, samt når en tidligere fange gør sig skyldig i en af de i § 124 omhandlede forbrydelser i forhold til en i den pågældende anstalt hensiddende fange.

Stk. 3. Dersom den, der er dømt til fængsel på livstid og ikke benådet, i eller udenfor fængselet begår en ny forbrydelse, fastsættes det ved dommen, hvilken frihedsstraf han ville have forskyldt, hvis den straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der efter nærmere ved kgl. anordning fastsatte regler idømmes ham straf, svarende til en eller flere af de i § 47 nævnte disciplinærstraffe. Det kan ved anordningen fastsættes, at den i § 47, stk. 1, under nr. 1 foreskrevne straf skal kunne idømmes på ubestemt tid, ligesom de under nr. 2-3 foreskrevne største tidsrum kan fordobles.

§ 84

Stk. 1. Den for en strafbar handling i loven foreskrevne straf kan nedsættes:

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

1) når nogen har overskredet grænserne for lovligt nødværge eller for den ved § 14 hjemlede nødret;

2) når gerningsmanden, da han foretog den strafbare handling, ikke var fyldt 18 år, og anvendelsen af lovens fulde straf på grund af hans ungdom må anses unødvendig eller skadelig. Straffen for sådanne personer må ikke overstige fængsel i 8 år;

3) når gerningsmanden har handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af retsregler. der forbyder eller påbyder handlingens foretagelse;

4) når gerningen er udført i en af den skadelidende ved retsstridigt angreb eller grov fornærmelse fremkaldt oprørt sindsstemning;

5) når nogen ved sit afhængighedsforhold til en anden eller ved trussel om betydelig skade har ladet sig bevæge til gerningen;

6) når gerningsmanden, efter at den strafbare handling er fuldbyrdet, frivillig har afværget den af hans handling flydende fare;

7) når gerningsmanden, efter at den strafbare handling er fuldbyrdet, fuldt ud har genoprettet den ved gerningen forvoldte skade;

8) når han i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge fuldbyrdelsen eller genoprette den ved gerningen forvoldte skade;

9) når han frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig tilståelse.

Stk. 2. I de under nr. 1-6 omhandlede tilfælde kan straffen under i øvrigt formildende omstændigheder bortfalde.

§ 85

Er en strafbar handling begået under indflydelse af stærk sindsbevægelse, anden forbigående sjælelig uligevægtighed eller andre særlige omstændigheder, der i så betydelig grad forringer den strafværdighed, som handlin-

ger af den pågældende art regelmæssig vidner om, at anvendelse af den foreskrevne straf ville være uforholdsmæssig hård, bliver straffen at nedsætte og kan, når det pågældende straffebud ikke hjemler højere straf end hæfte, bortfalde. Hidrører den sjælelige uligevægtighed fra selvforskyldt beruselse, finder foranstående bestemmelse kun anvendelse, såfremt tiltalte ikke tidligere er fundet skyldig i en lignende strafbar handling eller i overtrædelse af § 138, stk. 1 eller 2, og kun under i øvrigt formildende omstændigheder.

§ 86

Stk. 1. Har den dømte været underkastet varetægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget forhold under sagen, eller har han været indlagt til mentalundersøgelse, skal det i dommen bestemmes, at en del af den idømte straf eller hele denne dermed skal anses som udstået. Såfremt en anke afvises eller frafaldes, træffes afgørelsen ved beslutning af den overordnede ret, for så vidt angår tiden efter dommen. Hvis der idømmes ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring, kommer det af retten fastsatte tidsrum til afkortning i de i §§ 42, 63 og 66 for ophold i ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring fastsatte tidsrum.

Stk. 2. Ved dom efter § 58, stk 1, skal afkortningen ske i den ubetingede del af straffen.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse ved retsafgørelser efter § 60, stk. 1, nr. 3, i tilfælde, hvor den betinget dømte har været undergivet varetægtsfængsling før afgørelsen.

§ 87

Når nogen i henhold til § 79 frakendes de dér omhandlede rettigheder, kan straffen nedsættes og, hvis den ikke ville have oversteget hæfte, bortfalde.

§ 88

Stk. 1. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fælles straf indenfor den foreskrevne strafferamme eller, hvis flere strafferammer kommer i betragtning, den strengeste af disse. Under særdeles skærpende omstændigheder kan straffen overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf med indtil det halve.

Stk. 2. Medfører de til straffens bestemmelse medvirkende lovovertrædelser frihedsstraf af forskellig art, fastsættes en fælles frihedsstraf i den strengeste strafart, jfr. dog § 58, stk 1.

Stk. 3. Medfører en af lovovertrædelserne frihedsstraf, en anden bøde, kan retten i stedet for en fælles frihedsstraf idømme bøde ved siden af frihedsstraf.

Stk. 4. Medfører en af lovovertrædelserne dagbod, en anden af dem bødestraf af anden art, fastsætter retten en fælles straf af dagbod, medmindre det efter omstændighederne skønnes rettest at fastsætte straf for hver overtrædelse for sig.

Stk. 5. Den, der dømmes til indsættelse i arbejdshus eller sikkerhedsforvaring, kan ikke samtidig idømmes frihedsstraf. Dersom tiltalte foruden den eller de lovovertrædelser, for hvilke han i medfør af § 62 kan dømmes til indsættelse i arbejdshus, tillige har begået en eller flere andre lovovertrædelser, kan han for alle de begåede lovovertrædelser dømmes til indsættelse i arbejdshus.

Stk. 6. Medfører en af lovovertrædelserne foranstaltning efter § 70, medens der for en anden er forskyldt straf, kan retten bestemme, at denne straf bortfalder.

§ 89

Stk. 1. Findes nogen, som allerede er dømt til straf, yderligere skyldig i en forud for dommen begået strafbar handling, bliver en tillægsstraf at idømme, for så vidt

samtidig påkendelse ville have medført forhøjelse af straffen. Dersom fuldbyrdelsen af den tidligere idømte straf ikke er afsluttet, bliver reglerne i § 88 så vidt muligt at følge, og tillægsstraf kan da idømmes i kortere tid end foreskrevet i §§ 33 og 44.

Stk. 2. Hvis der for den lovovertrædelse, som nu foreligger til pådømmelse, er forskyldt straf af hæfte eller fængsel, medens den tidligere dom lød på ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring, bestemmer retten, om den tidligere dom skal opretholdes, eller der for begge overtrædelser skal idømmes fængselsstraf. I sidstnævnte tilfælde kommer den tid, i hvilken den dømte har haft ophold i ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring, til afkortning i den idømte straf.

§ 89 a

I forbindelse med en dom, hvorved en person idømmes ungdomsfængsel, arbejdshus, sikkerhedsforvaring eller foranstaltning efter § 70, kan retten træffe bestemmelse om bortfald af en tidligere idømt straf, som ikke er fuldbyrdet. Sådan bestemmelse skal træffes, såfremt der ved den første dom idømtes frihedsstraf, og den sidste dom lyder på ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring og vedrører et forhold, der er begået før den tidligere dom. I dette tilfælde kommer den tid, i hvilken den dømte måtte have udstået fængselsstraf i henhold til den tidligere dom, til afkortning i de §§ 42, 63 og 66 fastsatte tidsrum for ophold i ungdomsfængsel, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring. Har han udstået hæftestraf, omsættes denne til fængselsstraf efter § 90, stk. 3, og kommer derefter til afkortning i overensstemmelse med foranstående regel.

§ 90*)

Stk. 1. Såfremt en person skal afsone straf af fængsel i

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

forbindelse med en hæftestraf, kan denne efter bestemmelse af den straffuldbyrdende myndighed omsættes til fængsel.

Stk. 2. Kan en ved loven hjemlet straffeforhøjelse ikke ske indenfor de for den foreskrevne strafart dragne grænser, omsættes straffen til den nærmest strengere strafart.

Stk. 3. Ved omsætning af hæfte til fængsel efter reglerne i stk. 1 og 2 regnes 2 dages fængsel lig med 3 dages hæfte.

§ 91

Stk. 1. Overstiger den for en handling foreskrevne straf ikke hæfte, kan i stedet for hæfte fængsel i indtil samme tid idømmes, hvis den skyldige tidligere har udstået straf af fængsel.

Stk. 2. Over for den, der ikke er fyldt 21 år, kan straf af bøde eller hæfte anvendes, selv om disse strafarter ikke er hjemlet for det strafbare forhold.

11. kapitel

Bortfald af den strafbare handlings retsfølger

§ 92

Strafansvar bortfalder

1) ved den skyldiges død, jfr. herved § 52, stk. 4.

2) ved eftergivelse af den forurettede, inden sagen er optaget til dom, når lovovertrædelsen er genstand for privat påtale, eller inden påtale er begæret, når lovovertrædelsen kun efter den forurettedes begæring påtales af det offentlige.

3) for så vidt angår overtrædelse af nærværende lov ved forældelse overensstemmende med bestemmelserne i §§ 93 og 94, dog at strafansvar for de i 16. kapitel og i §§

296, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, og 297 omhandlede forbrydelser ikke forældes. Ved andre lovovertrædelser, for hvilke særlige regler om forældelse ikke er givet, afgør retten, dersom betingelserne for forældelse efter de nævnte bestemmelser er til stede, om strafansvaret kan bortfalde. Strafansvar for overtrædelse af love om offentlige skatter og afgifter, hvorved pligtige ydelser søges unddraget det offentlige, forældes dog ikke uden særlig hjemmel.

§ 93*)

Stk. 1. Forældelsesfristen er

1) 2 år, når den for lovovertrædelsen pådragne straf ikke ville overstige bøde eller hæfte.

2) 5 år, når straffen ville blive fængsel ikke over 1 år, og

3) 10 år, når straffen ville blive større, men den højeste for gerningen foreskrevne straf ikke overstiger fængsel i 6 år.

Stk. 2. Har nogen begået flere lovovertrædelser, for hvilke strafansvaret i henhold til stk. 1 ville være forældet, hvis hvert forhold bedømtes for sig, indtræder forældelsen dog kun, hvis den for samtlige lovovertrædelser under ét forskyldte straf ikke overstiger de i stk. 1 fastsatte grænser.

Stk. 3. Hvis strafansvaret for en forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra forbrydelsens udøvelse er forløbet 10 år, afgør justitsministeren, om påtale skal finde sted.

§ 94

Stk. 1. Forældelsesfristen løber fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt. Er handlingens strafbarhed gjort afhængig af en senere begiven-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

hed, løber forældelsesfristen dog først fra dens indtræden. Fristen afbrydes ved ethvert rettergangsskridt, hvorved den pågældende er betegnet som sigtet. Standses den påbegyndte forfølgning på ubestemt tid, løber forældelsen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted. Skyldes standsningen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden dog ikke ved beregningen af forældelsesfristen.

Stk. 2. Er den strafbare handling begået på dansk skib udenfor riget, løber fristen først fra den dag, da skibet er kommet til dansk havn eller til et sted med dansk konsulat, dog således at fristens begyndelse ikke udsættes længere end 1 år.

§ 95*)

Stk. 1. Når strafansvar er bortfaldet ved forældelse, kan de i §§ 62-73 omhandlede foranstaltninger ikke anvendes, ej heller de i § 79 omhandlede rettigheder frakendes den skyldige.

Stk. 2. De i §§ 62-73 omhandlede sikkerhedsforanstaltninger skal ikke kunne bringes til anvendelse, når der er forløbet 10 år, efter at den pågældende handling blev begået.

§ 96

Stk. 1. Adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når påtale ikke er sket, eller begæring ikke er fremsat inden 3 måneder efter, at den berettigede er kommet til kundskab om gerningsmanden. Er der mere end én skyldig, regnes fristen særskilt for hver af dem. Såfremt fristen for at begære offentlig påtale er oversiddet for så vidt angår en af de skyldige, men ikke i forhold til de øvrige, beror det dog på påtalemyndigheden, om en begæring om påtale mod disse skal tages til følge. Endvidere bortfalder adgangen til at rejse privat påtale

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

eller begære offentlig påtale, når 3 måneder er forløbet efter den forurettedes død.

Stk. 2. Fører en privat påtalt sag ikke til afgørelse af strafpåstanden, løber fristen videre, således at den tid, i hvilken forfølgning har fundet sted, ikke medregnes.

§ 97

Stk. 1. Adgangen til at fuldbyrde straf af bøde, hæfte samt af fængsel ikke over 1 år bortfalder efter 5 års forløb. Efter 10 års forløb kan ingen straffedom fuldbyrdes uden justitsministerens påbud.

Stk. 2. I ovennævnte frister medregnes ikke den tid, i hvilken straffens fuldbyrdelse har været udsat i medfør af § 56 eller ikke har kunnet påbegyndes på grund af frihedsstrafs udståelse eller indsættelse i arbejdshus, forvaringsanstalt eller helbredelsesanstalt for drankere.

Særlig del

12. kapitel

Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed

§ 98

Stk. 1. Den, som foretager en handling, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller ved trusel derom at bringe den danske stat eller nogen del af denne under fremmed herredømme eller at løsrive nogen del af staten, straffes med fængsel indtil på livstid.

Stk. 2. Efter bestemmelsen i stk. 1 straffes også den, som med det nævnte formål iværksætter mere omfattende sabotage, produktions- eller trafikstandsning, samt den, der deltager i sådan foranstaltning vidende om, hvortil handlingen sigter.

§ 99

Stk. 1. Den, som foretager en handling, der sigter til at påføre den danske stat eller nogen med den for krigstilfælde forbunden stat krig, besættelse eller andre fjendtligheder såsom blokade eller anden tvangsforanstaltning, eller som i øvrigt virker for, at den danske stats bestemmelsesfrihed ved udenlandsk bistand krænkes, straffes med fængsel indtil på livstid.

Stk. 2. Ved besættelse forstås her og andet steds i kapitlerne 12 og 13 fremmed besættelse af dansk statsområde, når og sålænge den påtvinges landet ved magtanvendelse eller trusel derom.

§ 100

Stk. 1. Den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig fare for fjendtlige forholdsregler mod den danske stat, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensylig fare for fremmed magts indblanding i den danske stats anliggender, straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 101

Den, som med krig, besættelse eller andre fjendtligheder for øje foretager nogen handling, hvorved bistand til fjenden forberedes, straffes med fængsel indtil 16 år.

§ 102

Stk. 1. Den, som under krig eller besættelse yder fjenden bistand ved råd eller dåd eller til fremme af fjendtlig interesse svækker den danske stats eller dens forbundsfælles kampdygtighed, straffes med fængsel indtil 16 år.

Stk. 2. Som bistand til fjenden anses således følgende forhold:

1) hvervning til eller tjenstgøring i fjendtlig krigs- eller besættelsesmagts væbnede styrker eller i tilknytning til disse virkende militære eller politimæssige korps eller lignende korps eller organisationer.

2) Udførelse af hverv som civil funktionær under fjendtlig krigs- eller besættelsesmagts politi- eller fængselsvæsen, for så vidt hvervet omfatter deltagelse i afhøring eller bevogtning af fanger.

3) Angiveri eller lignende medvirken til, at nogen af fjendtlig myndighed eller dermed samarbejdende organisation eller person anholdes eller udsættes for anholdelse eller overlast.

4) Propaganda til fordel for fjendtlig krigs- eller besættelsesmagt, herunder virksomhed som udgiver, redaktør eller forretningsfører ved dagblad, tidsskrift, forlag eller pressebureau, der arbejder til fremme af fjendtlig interesse.

5) Ydelse af væsentlig økonomisk støtte til fremme af propaganda af den under nr. 4 nævnte art eller til parti eller organisation, der på utilbørlig måde samarbejder med den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt eller virker til fremme af dennes interesser.

Stk. 3. Har angiveri, jfr. stk. 2, nr. 3, fundet sted under sådanne omstændigheder, at gerningsmanden har indset, at nogen derved blev udsat for overhængende fare for at miste livet, lide alvorlig skade på legeme eller helbred, blive ført ud af landet eller blive berøvet friheden i længere tid, eller er overtrædelse af §§ 245, 246 eller 250 be-

gået for derved at fremtvinge forklaring eller tilståelse eller i øvrigt som led i mishandling af fanger, kan fængsel på livstid idømmes.

§ 103

Stk. 1. Den, som under krig eller besættelse eller under truende udsigt dertil misligholder en kontrakt, der vedrører de af den danske stat i den anledning trufne foranstaltninger, eller som på anden måde modvirker sådanne foranstaltninger, straffes med hæfte eller fængsel indtil 3 år.

Stk. 2. Har misligholdelsen fundet sted af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller hæfte.

§ 104

Stk. 1. Den, som på utilbørlig måde, direkte eller gennem mellemled, i erhvervsmæssig henseende samarbejder med fjendtlig krigs- eller besættelsesmagt, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 8 år.

Stk. 2. Strafansvar efter stk. 1 kan pålægges enhver, der har haft en ledende stilling i vedkommende virksomhed. Strafansvar kan ligeledes pålægges andre i virksomheden beskæftigede personer, når der for deres vedkommende foreligger en særlig stødende optræden.

Stk. 3. Ved afgørelsen af, om og i hvilken grad forholdet må anses for utilbørligt, vil foruden virksomhedens betydning for den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt navnlig være at tage i betragtning, hvorvidt vedkommende

1) selv har været aktiv for at få forretningsforbindelse indledet, fortsat eller udvidet,

2) i fjendens interesse på eget initiativ har foretaget en omlægning af virksomheden eller ydet eller forsøgt at yde større eller hurtigere produktion end påkrævet,

3) har påkaldt fjendens bistand overfor danske myndigheder til fremme af sine interesser,

4) har hindret eller søgt at hindre danske myndigheder i at få fuld adgang til at blive bekendt med virksomhedens forhold eller

5) har opnået eller søgt at opnå urimelig fortjeneste eller andre fordele, der ikke har været forretningsmæssig rimeligt begrundede.

§ 105

Den, som under besættelse foretager en handling, der sigter til at formå besættelsesmagten eller nogen med denne samarbejdende organisation eller person til at krænke danske myndigheders bestemmelsesfrihed, eller som på utilbørlig måde udnytter forbindelse med besættelsesmagten eller nogen med denne samarbejdende organisation eller person til at skaffe sig eller andre særlig fordel, straffes med fængsel indtil 8 år.

§ 106

Den, som handler mod statens tarv under varetagelsen af et ham overdraget hverv til på statens vegne at forhandle eller afgøre noget med fremmed stat, straffes med fængsel indtil 16 år.

§ 107

Stk. 1. Den, som i fremmed magts eller organisations tjeneste eller til brug for personer, der virker i sådan tjeneste, udforsker eller giver meddelelse om forhold, som af hensyn til danske stats- eller samfundsinteresser skal holdes hemmelige, straffes, hvadenten meddelelsen er rigtig eller ej, for spionage med fængsel indtil 16 år.

Stk. 2. Såfremt det drejer sig om de i § 109 nævnte forhold, eller handlingen finder sted under krig eller besættelse, kan straffen stige indtil fængsel på livstid.

§ 108

Stk. 1. Den, som, uden at forholdet falder ind under § 107, i øvrigt foretager noget, hvorved fremmed efterretningsvæsen sættes i stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske stats område, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Såfremt det drejer sig om efterretninger vedrørende militære anliggender, eller virksomheden finder sted under krig eller besættelse, kan straffen stige indtil fængsel i 12 år.

§ 109

Stk. 1. Den, som røber eller videregiver meddelelse om statens hemmelige underhandlinger, rådslagninger eller beslutninger i sager, hvorpå statens sikkerhed eller rettigheder i forhold til fremmede stater beror, eller som angår betydelige samfundsøkonomiske interesser overfor udlandet, straffes med fængsel indtil 12 år.

Stk. 2. Foretages de nævnte handlinger uagtsomt, er straffen hæfte eller fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder bøde.

§ 110

Stk. 1. Den, som forfalsker, ødelægger eller bortskaffer noget dokument eller anden genstand, der er af betydning for statens sikkerhed eller rettigheder i forhold til fremmede stater, straffes med fængsel indtil 16 år.

Stk. 2. Foretages de nævnte handlinger uagtsomt, er straffen hæfte eller fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder bøde.

§ 110 a

Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 3 år straffes den, som forsætligt eller uagtsomt uden behørig tilladelse

1) beskriver, fotograferer eller på anden måde afbilder danske ikke almentilgængelige militære forsvarsanlæg, depoter, enheder, våben, materiel el. lign., eller som mangfoldiggør eller offentliggør sådanne beskrivelser eller afbildninger,

2) optager fotografier fra luftfartøj over dansk statsområde eller offentliggør sådanne ulovligt optagne fotografier,

3) offentliggør bestemmelser, der vedrører danske stridskræfters mobilisering og andet krigsberedskab.

§ 110 b

Med fængsel indtil 8 år straffes den, som medvirker til neutralitetskrænkelser mod den danske stat fra en fremmed magts side.

§ 110 c

Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 3 år straffes den, som forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til værn for statens forsvars- eller neutralitetsforanstaltninger eller til gennemførelse af dens forpligtelser som medlem af De Forenede Nationer.

§ 110 d

Begås nogen af de i kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede forbrydelser mod et fremmed statsoverhoved eller lederen af en fremmed diplomatisk mission, kan den dér foreskrevne straf forhøjes med indtil det halve.

§ 110 e

Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år straffes den, der offentlig forhåner en fremmed nation, en fremmed stat, dens flag eller andet anerkendt nationalmærke eller De Forenede Nationers eller Det Europæiske Råds flag.

§ 110 f

De i dette kapitel omhandlede forbrydelser er i alle tilfælde genstand for offentlig påtale, der sker efter justitsministerens påbud.

13. kapitel

Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m. v.

§ 111

Den, som foretager en handling, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller trusel derom at forandre statsforfatningen eller sætte den ud af kraft, straffes med fængsel indtil på livstid.

§ 112

Den, som foretager nogen handling, der sigter til at berøve kongen eller den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen, livet, straffes med fængsel ikke under 6 år.

§ 113

Stk. 1. Den, som antaster rigsdagens sikkerhed eller frihed eller i øvrigt foretager nogen handling, der sigter til ved magtanvendelse eller trussel derom at aftvinge rigsdagen nogen beslutning eller hindre den i frit at udøve sin virksomhed, straffes med fængsel indtil 16 år eller under skærpende omstændigheder på livstid.

Stk. 2. Samme straf kommer til anvendelse på den, der på tilsvarende måde angriber eller øver tvang mod kongen eller den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen, eller mod ministrene, rigsretten eller højesteret.

§ 114

Stk. 1. Den, som deltager i eller yder væsentlig økonomisk eller anden væsentlig støtte til korps, gruppe eller sammenslutning, der har til hensigt ved magtanvendelse at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, som deltager i ulovlig militær organisation eller gruppe, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

§ 115

Stk. 1. Begås, uden at forholdet falder ind under §§ 112 og 113, nogen af de i kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede forbrydelser mod kongen eller den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen, forhøjes de i de nævnte bestemmelser foreskrevne straffe indtil det dobbelte.

Stk. 2. Begås nogen af de nævnte forbrydelser mod dronningen, enkedronningen eller tronfølgeren, kan straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 116

Stk. 1. Den, som hindrer foretagelsen af valg til rigsdagen, Færøernes lagting eller til kommunale eller andre offentlige råd eller myndigheder eller gør forsøg herpå, eller som forvansker et valgs udfald eller umuliggør opgørelsen, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Samme straf finder anvendelse, når sådanne handlinger foretages ved lovhjemlede umiddelbare stemmeafgivninger i offentlige anliggender.

§ 117

Med hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde straffes den, som ved de i § 116 omhandlede valg eller stemmeafgivninger

1) uberettiget skaffer sig eller andre adgang til at deltage i afstemningen,

2) ved ulovlig tvang (§ 260), ved frihedsberøvelse eller ved misbrug af overordnelsesforhold søger at formå nogen til at stemme på en bestemt måde eller til at undlade at stemme,

3) ved svig bevirker. at nogen mod sin hensigt afholder sig fra at stemme, eller at hans stemmeafgivning bliver ugyldig eller virker anderledes end tilsigtet,

4) yder, lover eller tilbyder formuefordel for at påvirke nogen til at stemme på en vis måde eller til at undlade at stemme,

5) modtager, fordrer eller lader sig tilsige formuefordel for at stemme på en vis måde eller for at undlade at stemme.

§ 118

Stk. 1. Den, som ved magtanvendelse eller trusel derom eller under udnyttelse af frygt for fremmed magts indgriben hindrer eller søger at hindre offentlige myndigheder i den frie udøvelse af deres virksomhed, straffes, når handlingen foretages med det formål at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen, med fængsel indtil 12 år.

Stk. 2. Samme straf finder anvendelse på den, som i den i stk. 1 nævnte hensigt og ved anvendelse af de dér nævnte midler alvorligt krænker ytringsfriheden eller hindrer foreninger eller andre sammenslutninger i frit at udøve deres lovlige virksomhed.

Stk. 3. Med samme straf anses endvidere den, der i den i stk. 1 nævnte hensigt og under anvendelse af de dér nævnte midler begår den i § 193 omhandlede forbrydelse eller lignende almenskadelig handling.

§ 118 a

De i §§ 111-115 og 118 omhandlede forbrydelser er i

alle tilfælde genstand for offentlig påtale, der sker efter justitsministerens påbud.

§ 118 b

(Ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965).

14. kapitel

Forbrydelser mod den offentlige myndighed

§ 119

Stk. 1. Den, som med vold eller trusel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling.

Stk. 3. Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med hæfte eller bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder.

§ 120

De i § 119 foreskrevne straffe finder, når de dér nævnte handlinger iværksættes ved hjælp af opløb, anvendelse på dem, der anstifter til eller leder opløbet, og på de deltagere, som undlader at efterkomme øvrighedens lovlig forkyndte påbud til mængden om at skilles.

§ 121

Den, som med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale overfalder nogen af de i § 119 nævnte personer under udførelsen af hans tjeneste eller hverv eller i anledning af samme, straffes med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

§ 122

Den, som yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå ham til at foretage eller undlade noget, hvorved han ville gøre sig skyldig i pligtstridig handlemåde, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde.

§ 123

Dersom flere fanger, der udstår frihedsstraf eller hensidder i arbejdshus eller forvaringsanstalt (§ 67), aftaler at undvige i fællesskab, straffes de med fængsel indtil 3 år.

§ 124

Stk. 1. Den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsanbragt person, såvel som den, der tilskynder eller hjælper en sådan person til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med hæfte eller med fængsel ind-

til 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, som ulovligt sætter sig i forbindelse med nogen fængslet eller tvangsanbragt person, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 3 måneder.

§ 125

Stk. 1. Med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år straffes den, som

1) for at unddrage nogen fra forfølgning for en forbrydelse eller straf holder ham skjult, hjælper ham til flugt eller udgiver ham for en anden,

2) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer genstande af betydning for en offentlig undersøgelse eller udsletter en forbrydelses spor.

Stk. 2. Den, der foretager de nævnte handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra forfølgning eller straf, straffes ikke.

§ 126

Stk. 1. Den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig foranstaltning anbragt segl eller mærke, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som borttager eller beskadiger nogen ved offentlig foranstaltning opslået bekendtgørelse.

§ 127

Stk. 1. Den, som unddrager sig krigstjeneste eller bevirker eller medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller personer, der hører til krigsmagten, til ulydighed mod tjenstlige befalinger, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Sker det under krig eller truende udsigt dertil, er straffen fængsel indtil 6 år.

§ 128

Den, som i den danske stat foretager hvervning til fremmed krigstjeneste, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

§ 129

Den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om det ved de i § 116 nævnte valghandlinger og stemmeafgivninger foregåede eller om forhandlinger af fortrolig karakter inden for offentlige råd og myndigheder, straffes med bøde eller hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid. På samme måde straffes den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om forhandlinger inden for kommisioner og udvalg, der er nedsat af regeringen, såfremt det enten af regeringen eller af vedkommende kommission eller udvalg selv er fastsat og offentlig meddelt, at forhandlingerne er hemmelige.

§ 129 a

Stk. 1. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der offentliggør bevidst usande gengivelser eller falske citater af meddelelser om faktiske forhold fremsat i retsmøder eller givet i rigsdagens, kommunale eller offentlige råds eller myndigheders møder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der ved bevidst usandfærdigt offentligt at tillægge regeringen eller nogen anden offentlig myndighed en handling, som den ikke har foretaget, skader landets interesser i forhold til udlandet.

§ 130

Den, som udøver en ham ikke tilkommende offentlig myndighed, straffes med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

§ 131

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid straffes den, som offentlig eller i retsstridig hensigt udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller offentlig bemyndigelse til en virksomhed, eller som uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt.

§ 132

Stk. 1. Med bøde straffes den, som forsætligt eller ved uagtsomhed på retsstridig måde benytter

1) kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner,

2) kendetegn eller betegnelse, som er forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig, eller

3) kendetegn eller navn for mellemstatlige organisationer.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til efterligninger af de nævnte kendetegn, dragter og betegnelser.

§ 132 a

Den, der deltager i fortsættelsen af en forenings virksomhed, efter at den foreløbig er forbudt af regeringen eller opløst ved dom, straffes med hæfte eller fængsel indtil 1 år. Den, der efter forbudet eller opløsningen indtræder som medlem i en sådan forening, straffes med bøde eller hæfte.

15. kapitel

Forbrydelser mod den offentlige orden og fred

§ 133

Stk. 1. Den, som fremkalder opløb med det forsæt at øve eller true med vold på person eller gods, straffes med fængsel indtil 3 år eller hæfte.

Stk. 2. På samme måde straffes de, der ved et opløb, under hvilke nævnte formål er lagt for dagen, optræder som opløbets ledere, samt enhver deltager, der undlader at efterkomme øvrighedens lovlig forkyndte påbud til mængden om at skilles. Dog kan straffen for de sidstnævnte deltagere gå ned til bøde.

Stk. 3. Begås der under sådant opløb nogen under dets formål hørende forbrydelse, straffes opløbets anstiftere eller ledere samt deltagerne i den begåede forbrydelse med fængsel indtil 6 år, for så vidt forbrydelsen ikke efter sin beskaffenhed medfører højere straf.

§ 134

Deltagere i et opløb, der vidende om, at påbud om at skilles er forkyndt på foreskreven måde, ikke efterkommer dette, straffes med bøde eller hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid.

§ 134 a

Deltagere i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted straffes, såfremt de har handlet efter aftale eller flere i forening, med hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

§ 135

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som ved ugrundet påkaldelse af hjælp, misbrug af faresignal

eller lignende forårsager udrykning af politi, brandvæsen, ambulance, sø- eller luftredningstjenesten eller civilforsvaret.

§ 136

Stk. 1. Den, som uden derved at have forskyldt højere straf offentlig tilskynder til forbrydelse, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, der offentlig udtrykkeligt billiger en af de i denne lovs 12. eller 13. kapitel omhandlede forbrydelser, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 137

Stk. 1. Den, som søger at forhindre afholdelsen af lovlig offentlig sammenkomst, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder, særlig når handlingen har været forbundet med voldsom eller truende adfærd, med fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der ved larm eller uorden forstyrrer offentlig samling af rigsdagens ting, Færøernes lagting, kommunale eller andre offentlige råd, gudstjeneste eller anden offentlig kirkelig handling, eller som på usømmelig måde forstyrrer ligfærd.

§ 138

Stk. 1. Den, som forsætlig eller ved grov uagtsomhed bringer sig i beruset tilstand, straffes med bøde eller hæfte, hvis han i denne tilstand udsætter andres person eller betydeligere formueværdier for fare. Under skærpende omstændigheder, navnlig når betydelig skade er sket, samt i gentagelsestilfælde kan straffen stige til fængsel i 6 måneder.

Stk. 2. Med hæfte eller med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der overtræder et i medfør af § 72, stk. 1, givet pålæg.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der overtræder et i medfør af § 72, stk. 2, givet pålæg.

§ 139

Stk. 1. Den, som krænker gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig behandling af lig, straffes med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som gør sig skyldig i usømmelig behandling af ting, der hører til en kirke og anvendes til kirkeligt brug.

§ 140

Den, der offentlig driver spot med eller forhåner noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds troslærdomme eller gudsdyrkelse, straffes med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde. Påtale finder kun sted efter rigsadvokatens påbud.

§ 141

Stk. 1. Den, som er vidende om, at nogen af de i §§ 98, 99, 102, 106, 109, 110, 111, 112 og 113 omhandlede forbrydelser mod staten eller de øverste statsmyndigheder eller en forbrydelse, der medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier, tilsigtes begået, og som ikke gør, hvad der står i hans magt, for at forebygge forbrydelsen eller dens følger, om fornødent ved anmeldelse til øvrigheden, straffes, hvis forbrydelsen bliver begået eller forsøgt, med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, der undlader at foretage sådanne forebyggelseshandlinger, straffes dog ikke, hvis deres foretagelse for ham selv eller hans nærmeste ville medføre fare for liv, helbred eller velfærd.

§ 142

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som undlader på opfordring at yde nogen, hvem offentlig myndighed tilkommer, en bistand, hvorved ulykke eller forbrydelse, der udsætter andres liv, helbred eller velfærd for fare, skal afvendes, skønt sådan bistand kunne ydes uden fare eller opofrelse af større betydning.

§ 143

Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år straffes den, som undlader at oplyse omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig, skønt det kunne ske uden at udsætte ham selv eller hans nærmeste for fare for liv, helbred eller velfærd eller for forfølgning for den pågældende forbrydelse.

16. kapitel

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv

§ 144

Når nogen i udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, straffes han med hæfte eller med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med bøde.

§ 145

Kræver eller modtager nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, for privat vindings skyld kendelse for tjenestehandling, skat eller afgift, der ikke skyldes, straffes han med fængsel indtil 6 år. Beholder han for privat

vindings skyld sådan i god tro oppebåren ydelse efter at være blevet opmærksom på fejlen, straffes han med fængsel indtil 2 år.

§ 146

Stk. 1. Begår nogen, der har domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, der vedrører private, uretfærdighed ved sagens afgørelse eller behandling, straffes han med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Har handlingen medført velfærds fortabelse for nogen, eller har sådant været tilsigtet, er straffen fængsel fra 3 til 16 år.

§ 147

Når nogen, hvem det påhviler at virke til håndhævelse af statens straffemyndighed, derved anvender ulovlige midler for at opnå tilståelse eller forklaring eller foretager en lovstridig anholdelse, fængsling, ransagning eller beslaglæggelse, straffes han med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 3 år.

§ 148

Når nogen, hvem domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold tilkommer, eller hvem det påhviler at virke for håndhævelse af statens straffemyndighed, forsætlig eller ved grov uagtsomhed undlader at iagttage den lovbestemte fremgangsmåde med hensyn til sagens eller enkelte retshandlingers behandling, eller med hensyn til anholdelse, fængsling, ransagning, beslaglæggelse eller lignende forholdsregler, straffes han med bøde eller hæfte.

§ 149

Når nogen, hvem en fanges bevogtning eller fuldbyrdelse af domme i straffesager påhviler, lader en sigtet

undvige, hindrer dommens fuldbyrdelse eller bevirker, at den fuldbyrdes på mildere måde end foreskrevet, straffes han med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 150

Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, misbruger sin stilling til at tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, straffes han med hæfte eller med fængsel indtil 3 år.

§ 151

Den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen ham i offentlig tjeneste eller hverv underordnet forbryder sig i denne tjeneste, straffes, uden hensyn til om den underordnede kan straffes eller på grund af vildfarelse eller af andre grunde er straffri, med den for den pågældende handling foreskrevne straf forhøjet med indtil det halve.

§ 152

Stk. 1. Røber nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, hvad han i tjenestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, straffes han med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller benytter han i øvrigt sådan kundskab i det angivne øjemed, kan straffen stige til fængsel i 3 år.

Stk. 2. Efter ovennævnte regler straffes også den, som efter at være fratrådt stillingen på nogen af de angivne måder forser sig med hensyn til tjenestehemmeligheder, som han i stillingen har erfaret.

Stk. 3. De ovenstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på den, som virker ved telegraf- eller telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige.

§ 153

Stk. 1. Når nogen, som virker i post- eller jernbanevæsenets tjeneste, ulovlig åbner, tilintetgør eller underslår forsendelser eller understøtter en anden i sådan færd, straffes han med hæfte eller med fængsel indtil 3 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som virker i statstelegrafvæsenets eller et offentlig anerkendt telegrafanlægs tjeneste, når han tilintetgør, forvansker eller underslår et samme til befordring overgivet telegram eller understøtter en anden i sådan færd.

§ 154

Har nogen i udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv gjort sig skyldig i falsk anklage, forbrydelse vedrørende bevismidler, legemsangreb, frihedsberøvelse, underslæb eller mandatsvig, kan den for den pågældende forbrydelse foreskrevne straf forhøjes med indtil det halve.

§ 155

Misbruger i øvrigt nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret, straffes han med bøde eller hæfte. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget fordel, kan fængsel indtil 2 år anvendes.

§ 156

Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling, straffes han med bøde eller hæfte. Udenfor foranstående bestemmelse falder hverv, hvis udførelse hviler på offentlige valg.

§ 157

Samme straf finder anvendelse, når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller

oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører. Bestemmelsen i § 156, 2. punktum, finder tilsvarende anvendelse.

17. kapitel

Falsk forklaring og *falsk anklage*

§ 158*)

Stk. 1. Den, som afgiver falsk forklaring for retten, straffes med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Angår det falske udsagn alene noget, som er uden betydning for det forhold, der søges oplyst, kan straffen gå ned til hæfte eller bøde.

§ 159*)

Stk. 1. Afgiver nogen falsk forklaring som sigtet i en offentlig straffesag eller under afhøring i tilfælde, hvor forklaring ifølge loven ikke må kræves, straffes han ikke.

Stk. 2. Afgives falsk forklaring under afhøring for retten i tilfælde, hvor den afhørte var berettiget til at nægte forklaring, kan straffen nedsættes og under i øvrigt formildende omstændigheder bortfalde.

§ 160

Gør nogen sig skyldig i grov uagtsomhed ved afgivelse af urigtig forklaring i et tilfælde, der ellers ville være strafbart efter § 158 eller § 159, stk. 2. er straffen bøde eller hæfte.

§ 161*)

Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændighe-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

der med fængsel indtil 2 år straffes den, som udenfor det i § 158 nævnte tilfælde for eller til en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt.

§ 162*)

Den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring, straffes med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 4 måneder.

§ 163

Med samme straf som i § 162 anført straffes den, som iøvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig erklæring eller skriftligt bevidner noget, hvorom han ingen kundskab har.

§ 164

Stk. 1. Den, som ved falsk anklage, anmeldelse til eller forklaring for ret eller øvrighed eller ved andre midler søger at bevirke, at en uskyldig sigtes eller dømmes for en strafbar handling, straffes, hvis denne ikke kan medføre højere straf end hæfte i 3 måneder, med hæfte eller med fængsel indtil 3 år, i andre tilfælde med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Det samme gælder, når nogen ved forvanskning eller bortskaffelse af bevis eller tilvejebringelse af falsk bevis søger at bevirke, at en anden sigtes eller dømmes for en strafbar handling.

Stk. 3. Har forbrydelsen medført velfærds fortabelse for nogen eller har sådant været tilsigtet, er straffen fængsel fra 2 til 16 år.

Stk. 4. Efter den forurettedes begæring kan det i dom-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

men bestemmes, at domsslutningen og så meget af domsgrundene, som retten skønner fornødent, ved offentlig foranstaltning skal kundgøres i en eller flere offentlige tidender.

§ 165

Den, der til øvrigheden anmelder en strafbar handling, der ikke er begået, såvel som den, der til kongen, rigsdagen, domstol eller øvrighed indgiver falske klagemål, straffes med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

18. kapitel

Forbrydelser vedrørende penge

§ 166

Stk. 1. Den, som eftergør eller forfalsker penge for at bringe dem i omsætning som ægte, eller som i samme hensigt forskaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede penge, straffes med fængsel indtil 12 år.

Stk. 2. Er forfalskning sket ved at formindske værdien af gangbar mønt, er straffen fængsel indtil 4 år.

§ 167

Lige med eftergørelse og forfalskning straffes udgivelse af eftergjorte eller forfalskede penge. Har udgiveren modtaget pengene i god tro, kan straffen nedsættes til hæfte eller bøde.

§ 168

Den, der udgiver penge, som han formoder er eftergjorte eller forfalskede, straffes med hæfte eller med fængsel

indtil 3 år. Har udgiveren modtaget pengene i god tro, kan straffen nedsættes til bøde og under formildende omstændigheder bortfalde.

§ 169

Med bøde straffes den, som forfærdiger, indfører eller udspreder genstande, som ved form og udstyr frembyder væsentlig ydre lighed med penge eller med et til almindeligt omløb bestemt værdipapir.

§ 170

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som uden hjemmel i lovgivningen forfærdiger, indfører eller udgiver på ihændehaveren lydende forskrivninger, der fremtræder som bestemt til i snævrere eller videre kredse at benyttes som betalingsmiddel mand og mand imellem. eller som må forventes at ville blive benyttet på denne måde. Udenfor foranstående bestemmelser falder fremmede pengesedler.

19. kapitel

Forbrydelser vedrørende bevismidler

§ 171

Stk. 1. Den, der gør brug af et falsk dokument til at skuffe i retsforhold, straffes for dokumentfalsk.

Stk. 2. Ved dokument forstås en skriftlig med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelse, der enten fremtræder som bestemt til at tjene som bevis eller bliver benyttet som bevis for en rettighed, en forpligtelse eller en befrielse for en sådan.

Stk. 3. Et dokument er falsk, når det ikke hidrører fra

den angivne udsteder, eller der er givet det et indhold, som ikke hidrører fra denne.

§ 172

Stk. 1. Straffen for dokumentfalsk er fængsel, der i tilfælde af, at dokumentet angiver sig at indeholde en offentlig myndigheds afgørelse, eller at det er en offentlig forskrivning, en check, veksel eller andet til almindeligt omløb bestemt dokument eller en testamentarisk bestemmelse, kan stige til 8 år.

Stk. 2. Er dokumentet efter sin beskaffenhed, eller er forfalskningen eller det, som derved søges opnået, af unordnet betydning, eller har den skyldige ikke tilsigtet at påføre andre nogen skade, såsom når øjemedet alene har været at gennemføre et berettiget eller at afværge et uberettiget krav, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

§ 173

Med straf som i § 172 angivet anses den, der benytter et med ægte underskrift forsynet dokument til at skuffe i retsforhold, når underskriften ved hjælp af en vildfarelse er opnået på et andet dokument eller på et dokument af andet indhold end af underskriveren tilsigtet.

§ 174

Den, som i retsforhold gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, hvem det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder.

§ 175

Stk. 1. Den, som for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler ham at ud-

færdige eller føre, eller i læge-, tandlæge-, jordemoder- eller dyrlægeattest afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der i retsforhold gør brug af et sådant dokument som indeholdende sandhed.

§ 176

Stk. 1. Med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med hæfte straffes den, der for at skuffe i samhandelen gør brug af genstande, som uberettiget er forsynet med offentligt stempel eller mærke, der skal afgive borgen for genstandens ægthed, art, godhed eller mængde.

Stk. 2. Med fængsel indtil 1 år, med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde straffes den, der på samme måde gør brug af genstande, som uberettiget er forsynet med privat stempel, mærke eller anden betegnelse, der tjener til at angive noget genstanden vedrørende forhold, som er af betydning for samhandelen.

Stk. 3. Med straf som ovenfor angivet anses den, der på samme måde gør brug af genstande, på hvilke lovlig anbragt stempel, mærke eller betegnelse er forvansket eller fjernet.

§ 177

Stk. 1. Med fængsel indtil 8 år anses den, der gør brug af eftergjort eller forfalsket stempelpapir, stempelmærker, andre til berigtigelse af offentlige skatter og afgifter tjenende mærker samt postfrimærker. Med en forholdsmæssig mindre straf anses den, der gør brug af tidligere benyttet papir eller mærker, på hvilke tegnet på den tidligere benyttelse er fjernet.

Stk. 2. Regelen i § 169 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til stempelmærker, postfrimærker og lignende frigørelsesmidler.

§ 178

Med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med hæfte straffes den, som for at skille nogen ved hans ret tilintetgør, bortskaffer eller helt eller delvis ubrugbargør et bevismiddel, der er tjenligt til at benyttes som sådant i et retsforhold.

§ 179

Den, som for at skuffe med hensyn til grænserne for grundejendom, grundrettigheder eller rettigheder med hensyn til vandløb eller vandstrækninger sætter falsk skelsten eller andet mærke for disse eller flytter, borttager, forvansker eller ødelægger sådant mærke, straffes med fængsel indtil 3 år. Sker det for at hævde et berettiget eller afværge et uberettiget krav, er straffen bøde eller hæfte.

20. kapitel

Almenfarlige forbrydelser

§ 180

Sætter nogen ild på egen eller fremmed ejendom under sådanne omstændigheder, at han indser, at andres liv derved udsættes for overhængende fare, eller det sker for at volde omfattende ødelæggelse af fremmed ejendom eller for at befordre oprør, plyndring eller anden sådan forstyrrelse af samfundsordenen, straffes han med fængsel ikke under 4 år.

§ 181*)

Stk. 1. Forvolder nogen ellers ildebrand på fremmed ejendom, straffes han med fængsel fra 6 måneder til 12 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der med forsæt til at besvige brandforsikringen eller krænke panthaveres rettigheder eller med lignende retsstridigt forsæt forvolder ildebrand på egen ejendom eller på andens ejendom med ejerens samtykke.

Stk. 3. Er den antændte genstand af ringe betydning, og må det antages at have ligget udenfor gerningsmandens tanke, at der ved ildebranden kunne afstedkommes betydelig skade, kan straffen gå ned til den laveste grad af fængsel.

§ 182

Den, som af uagtsomhed forvolder ildsvåde på fremmed ejendom eller til skade for fremmed formueinteresse, straffes med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

§ 183

Stk. 1. Den, der til skade for andres person eller formue forvolder sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke, straffes med fængsel fra 6 måneder til 12 år.

Stk. 2. Sker det under de i § 180 angivne omstændigheder, er straffen fængsel ikke under 4 år.

Stk. 3. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

§ 184

Stk. 1. Med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med hæfte, straffes den, der uden at være

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

strafskyldig efter § 183 forstyrrer sikkerheden for jernbaners, fartøjers, motorkøretøjers eller lignende transportmidlers drift eller sikkerheden for færdsel på offentlige færdselsveje.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

§ 185*)

Med bøde eller hæfte straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader gennem betimelig anmeldelse eller på anden efter omstændighederne tjenlig måde efter evne at afværge ildsvåde, sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, søskade, jernbaneulykke eller lignende ulykke, der medfører fare for menneskeliv.

§ 186

Stk. 1. Den, som forvolder fare for menneskers liv eller sundhed ved at fremkalde almindelig mangel på drikkevand eller ved at tilsætte vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer, straffes med fængsel indtil 10 år.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 1 år.

§ 187

Stk. 1. Med fængsel indtil 10 år straffes

1) den, der tilsætter ting, som er bestemt til forhandling eller udbredt benyttelse, gift eller andre stoffer, som medfører, at tingens benyttelse efter dens bestemmelse udsætter menneskers sundhed for fare,

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

2) den, der, når sådanne ting er således fordærvede, at nydelsen eller brugen af dem er på nævnte måde sundhedsfarlig, undergiver dem en behandling, der er egnet til at skjule deres fordærvede tilstand,

3) den, der med fortielse af den foretagne behandling stiller til salg eller i øvrigt søger at udbrede ting, der er behandlet som under 1) eller 2) nævnt.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 1 år.

§ 188

Stk. 1. Den, som uden at være strafskyldig efter § 187, nr. 3, med fortielse af tingens sundhedsfarlige beskaffenhed stiller til salg eller i øvrigt søger udbredt

1) nærings- eller nydelsesmidler, der på grund af fordærvelse, mangelfuld tilberedelse, opbevaringsmåde eller af lignende grunde er sundhedsfarlige,

2) brugsgenstande, der ved sædvanlig benyttelse udsætter menneskers sundhed for fare,

straffes med fængsel indtil 6 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen hæfte eller bøde.

§ 189

Stk. 1. Den, som stiller til salg eller i øvrigt søger udbredt som lægemidler eller forebyggelsesmidler mod sygdomme ting, om hvilke han ved, at de er uegnede til det angivne formål, og at deres benyttelse hertil udsætter menneskers liv eller sundhed for fare, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen hæfte eller bøde.

§ 190

Udsættes under tilsvarende betingelser som i §§ 186-189 angivet alene husdyrs liv eller sundhed for fare, bli-

ver en forholdsmæssig mildere straf indenfor de angivne strafarter at anvende.

§ 191

(Ophævet ved lov nr. 163 af 31 maj 1961).

§ 192

Stk. 1. Den, som ved overtrædelse af de forskrifter, der ved lov eller i medfør af lov er givet til forebyggelse eller modarbejdelse af smitsom sygdom, forvolder fare for, at sådan sygdom vinder indgang eller udbredes blandt mennesker, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år.

Stk. 2. Er sygdommen en sådan, der ifølge lovgivningen skal undergives eller på den tid, da handlingen begås, er undergivet offentlig behandling, eller mod hvis indførelse i riget, der er truffet særlige forholdsregler, er straffen fængsel indtil 6 år.

Stk. 3. Den, som på den angivne måde forvolder fare for, at smitsom sygdom finder indgang eller udbredes blandt husdyr eller nytte- eller kulturplanter, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 4. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 6 måneder.

21. kapitel

Forskellige almenskadelige handlinger

§ 193*)

Stk. 1. Den, som på retsstridig måde fremkalder omfattende forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler, offentlig postbesørgelse, almindeligt benyttede telegraf- eller telefonanlæg eller anlæg, der tjener til al-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

mindelig forsyning med vand, gas, elektrisk strøm eller varme, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Begås forbrydelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

§ 194

Den, der borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige mindesmærker eller genstande, som er bestemte til almindelig nytte eller pryd, hører til offentlige samlinger eller er særlig fredlyste, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 195

Den, som stiller levnedsmidler til salg, der ham bevidst er eftergjort eller forfalsket, uden at deres særlige beskaffenhed på utvetydig måde er angivet på varen selv eller på dens etikette eller indpakning samt på fakturaen, hvis en sådan udstedes, straffes med bøde eller hæfte indtil 3 måneder.

§ 196

(Ophævet ved lov nr. 256 af 27. maj 1950).

22. kapitel

Betleri og skadelig erhvervsvirksomhed

§ 197*)

Den, der imod politiets advarsel gør sig skyldig i betleri, eller som tillader, at nogen under 18 år, der hører til hans husstand, betler, straffes med hæfte eller med fæng-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

sel indtil 6 måneder. Under formildende omstændigheder kan straffen bortfalde. Advarsel efter denne bestemmelse har gyldighed for 5 år.

§ 198

Stk. 1. Når en arbejdsfør person som følge af vanemæssig lediggang, der må anses for selvforskyldt, falder det offentlige til byrde, forsømmer sin forsørgelsespligt mod nogen, som derved udsættes for nød, eller ikke udreder ham påhvilende bidrag til hustru eller barn, skal der af politiet tildeles ham advarsel og så vidt muligt anvises ham arbejde.

Stk. 2. Kommer han inden 1 år herefter som følge af fortsat selvforskyldt lediggang på ny i noget af de nævnte tilfælde, straffes han for løsgængeri med fængsel indtil 1 år.

§ 199

Stk. 1. Hengiver nogen sig til lediggang under sådanne forhold, at der er grund til at antage, at han ikke søger at ernære sig på lovlig vis, skal der af politiet gives ham pålæg om at søge lovligt erhverv inden en fastsat rimelig frist og så vidt muligt anvises ham sådant erhverv. Efterkommes pålægget ikke, straffes den pågældende for løsgængeri med den i § 198 foreskrevne straf. Pålægget har gyldighed for 5 år.

Stk. 2. Som lovligt erhverv anses ikke spil, utugt eller understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved utugt.

§ 200 og § 201

(Ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965).

§ 202

Den, som erhvervsmæssigt udnytter andres ukyndighed, uforstand eller uerfarenhed til at forlede dem til spe-

kulationsforretninger, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

§ 203

Stk. 1. Den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt, eller ved at fremme sådant spil, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Retten afgør, om det vundne udbytte skal inddrages eller tilbagebetales.

§ 204

Stk. 1. Den, som på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter utilladt hasardspil, straffes med bøde eller hæfte indtil 3 måneder. I gentagelsestilfælde kan straffen stige til en højere grad af hæfte eller til fængsel i 6 måneder.

Stk. 2. Lige med offentligt sted anses foreningslokaler, når enten enhver eller enhver af en vis samfundsklasse som regel kan opnå optagelse i foreningen, eller utilladt hasardspil indgår i foreningens formål, eller der erlægges særlig betaling for deltagelse i spillet.

Stk. 3. Den, som på offentligt sted deltager i utilladt hasardspil, straffes med bøde.

§ 205

(Ophævet ved lov nr. 123 af 13. marts 1943 § 6).

§ 206

Den, som i erhvervsøjemed anvender falske foregivender eller anden svigagtig adfærd for at forlede nogen til at udvandre, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

§ 207

(Ophævet ved lov nr. 163 af 31. maj 1961).

23. kapitel

Forbrydelser i familieforhold

§ 208

Stk. 1. Gift person, som indgår ægteskab, straffes med fængsel indtil 3 år eller, hvis den anden person har været uvidende om det bestående ægteskab, med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 3. Ugift person, som indgår ægteskab med gift person, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

Stk. 4. Når ægteskabet ikke kan omstødes, kan straffen for den gifte person altid gå ned til hæfte og for den ugifte person helt bortfalde.

§ 209*)

§ 210**)

Stk. 1. For blodskam straffes med fængsel indtil 6 år den, som har samleje med slægtning i nedstigende linie, og med fængsel indtil 2 år den, som har samleje med slægtning i opstigende linie eller med broder eller søster. Har samlejet fundet sted med en slægtning i nedstigende linie under 18 år, er straffen fængsel indtil 10 år.

Stk. 2. Har anden kønslig omgængelse end samleje fundet sted, bliver en forholdsmæssigt mildere straf at anvende.

Stk. 3. Straffri er den i nedstigende linie beslægtede under 18 år. Ved samleje mellem søskende kan straffen bortfalde for den, der ikke er fyldt 16 år.

---

*) Ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

**) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 211*)

§ 212*)

§ 213

Stk. 1. Den, som ved vanrøgt eller nedværdigende behandling krænker sin ægtefælle, sit barn eller nogen hans myndighed eller forsorg undergiven person under 18 år eller en i opstigende linie beslægtet eller besvogret, eller som ved modvillig at unddrage sig en ham overfor nogen af de nævnte personer påhvilende forsørgelses- eller bidragspligt udsætter dem for nød, straffes med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med hæfte.

Stk. 2. Påtale kan bortfalde, når den forurettede begærer det.

§ 214

Stk. 1. Den, som ved urigtig eller ufuldstændig anmeldelse til den myndighed, der modtager fødselsanmeldelser, forvansker beviset for en persons familiestilling, straffes med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Straffen kan bortfalde, når et af en gift kvinde udenfor ægteskab født barn med ægtefællens samtykke opgives som ægtebarn.

§ 215

Den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig sådan myndighed eller forsorg, straffes efter reglerne i § 261.

---

*) Ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

24. kapitel

Forbrydelser mod kønssædeligheden

§ 216

Den, som tiltvinger sig samleje med en kvinde ved vold, frihedsberøvelse eller fremkaldelse af frygt for hendes eller hendes nærmestes liv, helbred eller velfærd, straffes for voldtægt med fængsel fra 1 til 16 år, under særdeles skærpende omstændigheder på livstid. Har kvinden forud stået i mere varigt kønsligt forhold til gerningsmanden, er straffen fængsel indtil 8 år.

§ 217*)

Stk. 1. Den, der ved udnyttelse af en kvindes sindssygdom eller åndssvaghed skaffer sig samleje uden for ægteskab med hende, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der udenfor ægteskab skaffer sig samleje med en kvinde, som befinder sig i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig gerningen eller forstå dens betydning. Har gerningsmanden selv i den nævnte hensigt bragt kvinden i sådan tilstand, straffes han som i § 216 bestemt.

§ 218

Med fængsel indtil 6 år straffes, for så vidt tilfældet ikke falder ind under § 216 eller § 217, stk. 1 og 2, den, som ved trusel om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold skaffer sig samleje med en kvinde.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 219*)

Den, der er ansat eller tilsynsførende ved fængsel, forsorgshjem, børne- eller ungdomshjem, hospital for sindslidende, åndssvageinstitution eller lignende institution, og som har samleje med nogen, der er optaget i institutionen, straffes med fængsel indtil 4 år.

§ 220

Den, som ved groft misbrug af en kvindes tjenstlige eller økonomiske afhængighed skaffer sig samleje udenfor ægteskab med hende, straffes med fængsel indtil 1 år eller, såfremt hun er under 21 år, med fængsel indtil 3 år.

§ 221

Med fængsel indtil 6 år straffes den, der tilsniger sig samleje med en kvinde, der vildfarende anser samlejet som ægteskabeligt eller forveksler gerningsmanden med en anden.

§ 222

Stk. 1. Den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Har barnet været under 12 år, eller har gerningsmanden forskaffet sig samlejet ved tvang, der dog ikke falder ind under § 216, eller ved fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år.

§ 223*)

Stk. 1. Den, som har samleje med en person under 18 år, der er den skyldiges adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn eller er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse, straffes med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Med samme straf anses den, som under groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed forfører en person under 18 år til samleje.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 224

Har under de i §§ 216-223 angivne betingelser anden kønslig omgængelse end samleje fundet sted, bliver en forholdsmæssig mindre straf af fængsel at anvende.

§ 225*)

Stk. 1. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under omstændigheder, der svarer til de i §§ 216-220 og 222 angivne.

Stk. 2. Med fængsel indtil 4 år anses den, der øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under 18 år. Straffen kan dog bortfalde, når de pågældende er hinanden omtrent jævnbyrdige i alder og udvikling.

Stk. 3. Med fængsel indtil 3 år straffes den, der under misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed forfører en person af samme køn under 21 år til kønslig usædelighed med sig.

§ 226*)

Har i de tilfælde, hvor efter foranstående bestemmelser gerningens strafbarhed afhænger af den krænkede persons fra det normale afvigende åndelige eller legemlige tilstand eller af personens alder, gerningsmanden handlet uden kendskab til pågældendes tilstand eller alder, og handlingen af denne grund ikke kan tilregnes ham som forsætlig, bliver, hvis han dog har handlet uagtsomt, en forholdsvis mindre straf at anvende.

§ 227

Straf efter §§ 216-224 og 226 kan bortfalde, når de personer, mellem hvilke kønsomgængelsen har fundet sted, er indtrådt i ægteskab med hinanden.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 228

Stk. 1. Den, der

1) forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre,

2) for vindings skyld forleder nogen til kønslig usædelighed med andre eller afholder nogen, der driver erhverv ved kønslig usædelighed, fra at opgive det, eller

3) holder bordel,

straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt den, der medvirker til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person er under 21 år eller uvidende om formålet.

§ 229*)

Stk. 1. Den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde.

Stk. 2. Den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 3. Med fængsel indtil 4 år straffes den mandsperson, som helt eller delvis lader sig underholde af en kvinde, der driver utugt som erhverv.

Stk. 4. Med fængsel indtil 1 år straffes den mandsperson, som imod politiets advarsel deler bolig med en kvin-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

de, der driver utugt som erhverv. En af politiet meddelt advarsel har gyldighed for 5 år.

Stk. 5. De i stk. 3 og 4 givne straffebestemmelser finder ikke anvendelse på mandspersoner under 18 år, overfor hvem kvinden har underholdspligt.

§ 230

Modtager nogen betaling for at øve kønslig usædelighed med en person af samme køn, straffes han med hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

§ 231

Har den, som skal dømmes efter §§ 228, 229 eller 230, tidligere været dømt for nogen i disse bestemmelser omhandlet forbrydelse eller for løsgængeri, eller har han for en berigelsesforbrydelse været dømt til fængsel, kan straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 232

Den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse, straffes med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde.

§ 233

Den, som opfordrer eller indbyder til utugt eller stiller usædelig levevis til skue på en måde, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 234*)

Stk. 1. Med bøde, hæfte eller under skærpende omstæn-

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

digheder med fængsel indtil 6 måneder straffes den, som

1) tilbyder eller overlader en person under 18 år utugtige skrifter, billeder eller genstande,

2) offentliggør eller udbreder eller i sådan hensigt forfærdiger eller indfører utugtige skrifter, billeder eller genstande,

3) foranstalter offentligt foredrag, forestilling eller udstilling af utugtigt indhold.

Stk. 2. Begås de ovenfor nævnte handlinger i erhversmæssigt øjemed, kan kun under særlig formildende omstændigheder straf af bøde anvendes.

Stk. 3. Den, der for vindings skyld offentliggør eller udbreder eller i sådan hensigt forfærdiger eller indfører skrifter eller billeder, der, uden at de kan anses for egentlig utugtige, udelukkende må antages at have forretningsmæssig spekulation i sanselighed til formål, straffes med bøde eller hæfte.

§ 235

Med bøde straffes den, der på forargelig måde reklamerer for eller udbyder til salg genstande eller stoffer, der er tjenlige til at forebygge svangerskab. På samme måde straffes den, der uden udtrykkelig anmodning udsender reklamer for sådanne genstande eller stoffer til personer, der ikke driver lovlig handel med disse.

§ 236*)

Stk. 1. Når nogen dømmes efter §§ 216, 217, stk. 1, 218, 222 og 223, stk. 2, § 224, jfr. en af fornævnte bestemmelser, § 225, stk. 1, jfr. §§ 216, 217, stk. 1, 218 og 222, § 225, stk. 2 og 3, § 226, jfr. en af fornævnte bestemmelser, eller § 232, kan der ved dommen gives ham pålæg om, at han ikke må indfinde sig i offentlige parker eller anlæg. på

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

fælleder, ved skoler og legepladser, ved opdragelseshjem, ved sindssygehospitaler og åndssvageanstalter, i bestemt angivne skove og på bestemt angivne badeanstalter og strandbredder.

Stk. 2. Der vil derhos ved dommen kunne gives personer, der dømmes efter de i stk. 1 nævnte paragraffer eller efter §§ 228 og 229, pålæg om, at de ikke må lade børn under 18 år tage ophold i deres bolig eller uden politiets tilladelse selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under nævnte alder. Pålægget gælder dog ikke med hensyn til børn, overfor hvilke den domfældte har forsørgelsespligt.

Stk. 3. Når der er forløbet 3 år efter straffens udståelse, kan den dømte forlange spørgsmålet om ophævelse af et pålæg efter stk. 1 eller 2 forelagt retten. Begæringen fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen træffes ved kendelse. Tages begæringen ikke til følge, kan den dømte ikke fremsætte ny begæring, før der er forløbet 3 år fra kendelsens afsigelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker før udløbet af denne frist.

Stk. 4. Overtrædelse af de i henhold til stk. 1 og 2 meddelte pålæg straffes med hæfte eller med fængsel indtil 4 måneder.

25. kapitel

Forbrydelser mod liv og legeme

§ 237

Den, som dræber en anden, straffes for manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid.

§ 238

Stk. 1. Dræber en moder sit barn under eller straks efter fødslen, og det må formodes, at hun har handlet i nød, af frygt for vanære eller under påvirkning af en ved fødslen fremkaldt svækkelse, forvirring eller rådvildhed, straffes hun med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Er forbrydelsen ikke fuldbyrdet, og har handlingen ikke påført barnet skade, kan straf bortfalde.

§ 239

Den, som dræber en anden efter dennes bestemte begæring, straffes med fængsel indtil 3 år eller med hæfte ikke under 60 dage.

§ 240

Den, som medvirker til, at nogen berøver sig selv livet, straffes med bøde eller hæfte. Hvis handlingen foretages af egennyttige bevæggrunde, er straffen fængsel indtil 3 år.

§ 241

Den, som uagtsomt forvolder en andens død, straffes med hæfte eller bøde, under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 242

(Ophævet ved lov nr. 161 af 18. maj 1937).

§ 243

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel i samme tid straffes den, som indfører, tilvirker eller stiller til salg, samlet eller delt, genstande, der fremtræder som bestemt til seksuel hygiejne, men hvis væsentligste formål må antages at være afbrydelse af svangerskab. Udenfor foranstående bestemmelse falder lægers og hospitalers forsyning med instrumenter og lignende i kurativt øjemed.

§ 244

Stk. 1. Den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes for legemskrænkelse med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Er den angrebne en frugtsommelig kvinde, eller har angrebet på grund af de benyttede redskabers eller midlers art eller de forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 2 år. Det samme gælder, når den udøvede vold i øvrigt har været særlig rå eller brutal.

Stk. 3. Har legemskrænkelsen haft skade på legeme eller helbred til følge, er straffen hæfte eller fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder bøde. Har mishandling fundet sted, er straffen hæfte eller fængsel indtil 2 år. Dersom handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 4. Den, som øver vold mod en sagesløs person eller på anden måde angriber hans legeme, straffes for overfald med fængsel indtil 2 år. Er den udøvede vold af mindre grov beskaffenhed, eller foreligger der forhold af undskyldende karakter, kan straffen nedsættes til hæfte; er den udøvede vold af ringe betydning, eller foreligger der særlig formildende omstændigheder, kan straf af bøde anvendes. Har voldshandlingen medført sådanne følger eller haft en sådan karakter, at den omfattes af bestemmelserne i stk. 2 eller 3, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 5. I de i stk. 1 nævnte tilfælde finder offentlig påtale ikke sted, medmindre almene hensyn kræver det.

§ 245

Stk. 1. Den, som tilføjer en anden skade på legeme eller helbred, straffes for legemsbeskadigelse med hæfte eller

med fængsel indtil 3 år, under særlig formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Under de i § 244, stk. 2 og 4, angivne omstændigheder, såvel som når legemsbeskadigelsen har været forbundet med mishandling eller har haft døden eller grov legemsbeskadigelse til følge, er straffen fængsel indtil 8 år.

§ 246

Tilføjer nogen en anden en sådan skade, at han mister eller lider væsentlig forringelse af syn, hørelse, taleevne eller forplantningsevne, at han bliver vanfør eller i høj grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang, ubestemt tid bliver uskikket til at udføre sine kaldspligter eller det daglige livs sysler, eller tilføjer han ham anden skade på legeme eller helbred af lige betydning, straffes han for grov legemsbeskadigelse med fængsel fra 1 til 12 år.

§ 247

Har den, som skal dømmes efter § 244 eller § 245, tidligere for forsætligt legemsangreb, eller for nogen med forsætlig vold forbunden forbrydelse været dømt til frihedsstraf, kan straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 248

Stk. 1. Samtykke til et legemsangreb medfører, at straffen kan nedsættes, og at handlingen i det i § 244, stk. 1, omhandlede tilfælde ikke straffes.

Stk. 2. For legemsangreb under slågsmål, eller når den angrebne har øvet gengæld mod angriberen, kan straffen nedsættes og i de i § 244, stk. 1, omhandlede tilfælde bortfalde.

§ 249

Stk. 1. Den, som uagtsomt tilføjer nogen betydelig skade på legeme eller helbred, der dog ikke falder ind under § 246, straffes med bøde eller hæfte. Påtale finder kun

sted efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Stk. 2. Den, som uagtsomt tilføjer nogen skade af den i § 246 angivne art, straffes med hæfte eller bøde, under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

§ 250

Den, som hensætter en anden i hjælpeløs tilstand eller forlader en under hans varetægt stående person i sådan tilstand, straffes med fængsel, der, når handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, under i øvrigt skærpende omstændigheder kan stige til 8 år.

§ 251

En kvinde, der ved sin barnefødsel på uforsvarlig måde udsætter barnet for alvorlig fare, straffes med hæfte, ikke under 60 dage, eller med fængsel indtil 1 år. Straffen kan nedsættes eller bortfalde, hvis barnet lever uden at have taget skade.

§ 252

Med hæfte eller med fængsel indtil 4 år straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.

§ 253

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader

1) efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller

2) at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.

§ 254

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som forsætligt eller uagtsomt overlader barn under 15 år, sindssyg, åndssvag eller beruset person farligt våben eller sprængstof.

§ 255

Stk. 1. Med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år straffes den mand, som modvillig unddrager sig fra at yde en af ham udenfor ægteskab besvangret kvinde den til hendes nedkomst fornødne hjælp, hvis hun derved kommer i nød.

Stk. 2. Undlader nogen, der er vidende om, at en til hans husstand hørende kvindes nedkomst er nær forestående, at yde hende den i denne anledning fornødne bistand, straffes han med bøde eller hæfte indtil 3 måneder.

§ 256*)

§ 257*)

§ 258*)

§ 259*)

26. kapitel

Forbrydelser mod den personlige frihed

§ 260

Med bøde eller hæfte eller med fængsel indtil 2 år straffes for ulovlig tvang den, som

1) ved vold eller ved trusel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte

*) Ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget,

2) ved trusel om at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller om at fremsætte sande ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det forhold, som truslen angår.

§ 261

Stk. 1. Den, som berøver en anden friheden, straffes med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med hæfte.

Stk. 2. Sker det for vindings skyld, eller har frihedsberøvelsen været langvarig eller bestået i, at nogen uberettiget holdes i forvaring som sindssyg eller åndssvag eller bringes i fremmed krigstjeneste eller i fangenskab eller anden afhængighed i fremmed land, er straffen fængsel fra 1 til 12 år.

§ 262

Stk. 1. Den, som ved grov uagtsomhed forvolder en frihedsberøvelse af den i § 261, stk. 2, nævnte art, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Påtale kan bortfalde efter den forurettedes begæring.

27. kapitel

Freds- og ærekrænkelser

§ 263*)

Stk. 1. Med bøde eller hæfte straffes den, som krænker nogens fred

1) ved at bryde brev eller i øvrigt skaffe sig nogen til en anden rettet lukket meddelelse eller unddrage nogen en sådan,

2) ved uden rimelig grund at skaffe sig adgang til en andens gemmer,

3) ved offentlig meddelelse om nogens rent private hjemlige forhold,

4) ved offentlig meddelelse om andre privatlivet tilhørende forhold, som med rimelig grund kan forlanges unddraget offentligheden.

Stk. 2. På samme måde straffes personer, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, eller som i medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse udøver eller har udøvet et erhverv, såvel som sådanne personers medhjælpere, når de røber privatlivet tilhørende hemmeligheder, der er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, medmindre de har været forpligtede til at udtale sig eller har handlet i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

§ 264*)

Stk. 1. Den, som krænker husfreden ved at trænge sig ind i fremmed hus, husrum eller skib eller på andet ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som vægrer sig ved på opfordring at forlade fremmed grund.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

Stk. 3. Har handlingen voldt betydelig forstyrrelse af beboernes fred, eller er den forøvet af nogen bevæbnet eller af flere i forening eller forbundet med vold på person eller trusel om sådan, eller har den skyldige tidligere for nogen med forsætlig vold på person eller gods forbunden forbrydelse været dømt til frihedsstraf, kan straffen stige til fængsel i 1 år.

§ 264 a

Den, der skaffer sig adgang til fremmed hus eller husrum, herunder offentlige eller private kontorer, forretninger, fabrikker o. lign., med det formål at tilegne sig dokumenter, forretningsbøger o. lign. eller at gøre sig bekendt med disses indhold, straffes med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med hæfte. Har handlingen haft karakter af indbrud, eller er den planlagt af en organisation, eller har den været forbundet med vold på person, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.

§ 265*)

Den, der krænker nogens fred ved trods forud af politiet given advarsel at trænge ind på ham, forfølge ham med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe ham, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder. En af politiet meddelt advarsel har gyldighed for 5 år.

§ 266

Den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

§ 266 a

Med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde straffes den, der, uden at forholdet omfattes af §§ 136 og 266, offentligt fremsætter udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk.

§ 266 b

Den, der ved udspredelse af falske rygter eller beskyldninger forfølger eller ophidser til had mod en gruppe af den danske befolkning på grund af dens tro, afstamning eller statsborgerforhold, straffes med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde. Er rygterne eller beskyldningerne fremsat i trykt skrift eller på anden måde, hvorved de er nået ud til en større kreds, er straffen hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 1 år.

§ 266 c*)

Den, der, efter at en sag har fundet sin afgørelse, med hensyn til denne påny fremsætter de underkendte beskyldninger mod den samme person så hyppigt, at deres fremsættelse udarter til forfølgelse, straffes, når oplysningerne er egnet til at skade den pågældende i offentlighedens omdømme, med bøde eller hæfte.

§ 267*)

Stk. 1. Den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Er fornærmelsen fremsat mod nogen af de i §

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

119, stk. 2, nævnte personer i anledning af udførelsen af deres tjeneste eller hverv, uden at bestemmelserne i straffelovens § 121 kommer til anvendelse, bliver dette ved straffens udmåling at betragte som en skærpende omstændighed, og straffen kan da stige til fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. Ved straffens udmåling bliver det at betragte som en skærpende omstændighed, at fornærmelsen er fremsat i trykt skrift eller på anden måde, hvorved den får en større udbredelse, eller på sådanne steder eller til sådanne tider, at det i høj grad forøger det krænkende i ytringen.

§ 267 a

Har nogen på den i § 267, stk. 3, angivne måde fremsat en udtalelse, der indeholder en usandfærdig sigtelse mod en anden for forhold, der, hvis den var sand, ville gøre denne uværdig til at beklæde offentlige hverv, skal der, når den, der har fremsat sigtelsen, påstås idømt straf for ærekrænkelse, hverken ved afgørelsen af skyldsspørgsmålet eller ved straffens fastsættelse kunne tages hensyn til påstand om, at den i samfundet i almindelighed gældende vurdering af sigtelsens utilbørlighed ikke skal finde anvendelse.

§ 268

Er en sigtelse fremsat eller udbredt mod bedre vidende, eller har gerningsmanden savnet rimelig grund til at anse den for sand, straffes gerningsmanden for bagvaskelse med hæfte eller med fængsel indtil 2 år. Er sigtelsen ikke fremsat eller udbredt offentligt, kan straffen under formildende omstændigheder gå ned til bøde.

§ 269

Stk. 1. En sigtelse er straffri, når dens sandhed bevises,

såvel som når den, der i god tro fremsætter sigtelsen, har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Stk. 2. Straf kan bortfalde, når der oplyses omstændigheder, som gav føje til at anse sigtelsen for sand.

§ 270

Stk. 1. Er sigtelsens fremsættelse ved sin form utilbørlig fornærmende, kan straf efter § 267, stk. 1, anvendes, selv om sandhedsbevis føres; det samme gælder, såfremt gerningsmanden ikke har haft rimelig anledning til at fremsætte fornærmelsen.

Stk. 2. Dersom den fornærmede alene nedlægger påstand om straf efter denne paragraf, tilstedes bevis for sigtelsens sandhed ikke ført, medmindre almene hensyn afgørende taler derfor.

§ 271

Stk. 1. Bevis tilstedes ikke ført for en strafbar handling, for hvilken den, som sigtes, ved endelig dom i ind- eller udland er frikendt.

Stk. 2. Sandhedsbevis for en pådømt strafbar handling fritager ikke for straf, når den fornærmede henset til handlingens karakter, tidspunktet, da den blev begået, og hans forhold i øvrigt havde rimeligt krav på, at det pågældende forhold ikke nu blev fremdraget.

§ 272

Straf efter § 267 kan bortfalde, når handlingen er fremkaldt ved utilbørlig adfærd af den forurettede, eller denne har øvet gengæld mod fornærmeren.

§ 273

Stk. 1. Er en ærefornærmende sigtelse ubeføjet, bliver

der efter den fornærmedes påstand i domsslutningen at optage en bemærkning herom.

Stk. 2. Den, som kendes skyldig i en ærefornærmende sigtelse, kan efter den fornærmedes påstand tilpligtes til ham at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i en eller flere offentlige tidender enten af domsslutningen alene eller tillige af domsgrundene.

§ 274

Stk. 1. Den, som fremsætter eller udbreder ærefornærmende udtalelser mod en afdød, straffes med bøde eller, hvis bagvaskelse foreligger, med hæfte.

Stk. 2. Ærefornærmende udtalelser, der fremsættes mod nogen 20 år efter hans død, kan kun påtales, når den i § 268 nævnte betingelse foreligger.

§ 275*)

De i dette kapitel nævnte forbrydelser er med undtagelse af de i §§ 264 a, 266 og 266 a og b omhandlede privat påtale undergivet. I de i §§ 263, stk. 2, 264 og 265 nævnte tilfælde, samt når nogen, der virker eller på den tid, hvorom talen er, virkede i offentlig tjeneste eller hverv, sigtes for et forhold, der kan medføre eller kunne have medført stillingens eller hvervets fortabelse, skal den forurettede kunne begære offentlig påtale. Det samme gælder, når en sigtelse fremsættes i navnløs eller med urigtig eller opdigtet navn forsynet skrivelse.

§ 275 a

Sager, hvorunder der gøres ansvar gældende efter bestemmelserne i §§ 267 og 268, bør fremmes med størst mulig hurtighed.

---

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

28. kapitel

Berigelsesforbrydelser

§ 276

For tyveri straffes den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse. Med rørlige ting sidestilles her og i det følgende en energimængde, der er fremstillet, opbevaret eller taget i brug til frembringelse af lys, varme, kraft eller bevægelse eller i andet økonomisk øjemed.

§ 277

For ulovlig omgang med hittegods straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding tilegner sig en fremmed rørlig ting, som ikke er i nogens varetægt, eller som ved ejerens forglemmelse eller på lignende tilfældig måde er kommet i gerningsmandens varetægt.

§ 278

For underslæb straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding

1) tilegner sig en fremmed rørlig ting, der er i hans varetægt, uden at forholdet falder ind under § 277,

2) fragår modtagelsen af pengelån eller andet lån til eje eller af en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag,

3) uretmæssig forbruger ham betroede penge, selv om han ikke var forpligtet til at holde disse afsondrede fra sin egen formue.

§ 279

For bedrageri straffes den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridig

at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

§ 280

For mandatsvig straffes, for så vidt forholdet ikke falder ind under §§ 276-279, den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding påfører en anden formuetab

1) ved misbrug af en for ham skabt adgang til at handle med retsvirkning for denne eller

2) ved i et formueanliggende, som det påhviler ham at varetage for den anden, at handle mod dennes tarv.

§ 281

For afpresning straffes, for så vidt forholdet ikke falder ind under § 288,

1) den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, truer nogen med vold, betydelig skade på gods eller frihedsberøvelse, med at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller åbenbare privatlivet tilhørende forhold.

2) den, som truer nogen med at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller med at fremsætte sande ærerørige beskyldninger for derigennem at skaffe sig eller andre en vinding, der ikke er tilbørligt begrundet ved det forhold, som har givet anledning til truslens fremsættelse.

§ 282

For åger straffes den, som udnytter nogens nød, enfoldighed, uerfarenhed eller et overfor ham bestående afhængighedsforhold til i en retshandel at opnå eller betinge en ydelse, der står i åbenbart misforhold til modydelsen, samt den, som efter med kendskab til retshande-

lens beskaffenhed at have erhvervet et på en sådan retshandel grundet krav gør dette gældende eller overdrager det til en anden.

§ 283

Stk. 1. For skyldnersvig straffes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding

1) afhænder, pantsætter eller på anden måde råder over ham tilhørende gods, hvorover trediemand har erhvervet en rettighed, med hvilken handlingen er uforenelig,

2) efter at hans bo er taget under konkursbehandling, eller forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs er åbnet, foretager handlinger, der går ud på, at boets ejendele og fordringer ikke kommer fordringshaverne til gode,

3) ved falske foregivender, forstikkelse, proformaretshandler, betydelige gaver, uforholdsmæssigt forbrug, salg til underpris, betaling af eller sikkerhedsstillelse for uforfaldne gældsposter eller på anden lignende måde unddrager sine ejendele eller fordringer fra at tjene sine fordringshavere eller nogen enkelt af disse til fyldestgørelse.

Stk. 2. Er handlinger af den under nr. 3 angivne art foretaget til begunstigelse af en fordringshaver, bliver denne dog kun at straffe, hvis han på en tid, da han forudså, at skyldnerens konkurs eller betalingsstandsning var umiddelbart forestående, har bestemt skyldneren til at yde ham sådan begunstigelse.

§ 284

For hæleri straffes den, som modtager eller skaffer sig eller andre del i en ved tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri, mandatsvig, afpresning, skyldnersvig eller røveri erhvervet vinding, samt den, som ved fordølgelse, hjælp til afhændelse eller på lignende måde virker til at sikre en anden udbyttet af en sådan forbrydelse.

§ 285

Stk. 1. De i §§ 276, 278-281 og 283 nævnte forbrydelser samt hæleri med hensyn til disse og med hensyn til røveri straffes med fængsel indtil 2 år, i gentagelsestilfælde 3 år. I de i § 283, stk. 2, omhandlede tilfælde kan straffen såvel for skyldneren som for den begunstigede fordringshaver gå ned til hæfte.

Stk. 2. Ulovlig omgang med hittegods samt hæleri med hensyn hertil straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Åger straffes med hæfte eller med fængsel indtil 2 år.

§ 286

Stk. 1. Er et tyveri af særlig grov beskaffenhed, såsom på grund af den måde, hvorpå det er udført, eller fordi det er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, såvel som når tyverier er begået i større antal, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 2. Straffen for underslæb, bedrageri, mandatsvig og skyldnersvig kan, når forbrydelsen er af særlig grov beskaffenhed, eller når et større antal forbrydelser er begået, stige til fængsel i 8 år.

Stk. 3. Under tilsvarende omstændigheder kan straffen for afpresning, åger og hæleri stige til fængsel i 6 år.

§ 287

Stk. 1. Er nogen af de i § 276 eller §§ 278-284 nævnte forbrydelser af særlig ringe strafværdighed på grund af de omstændigheder, hvorunder handlingen er begået, de tilvendte genstandes eller det lidte formuetabs ringe betydning eller af andre grunde, kan straffen nedsættes til

hæfte eller bøde og under i øvrigt formildende omstændigheder bortfalde.

Stk. 2. Ved ulovlig omgang med hittegods eller ved hæleri med hensyn hertil kan straffen under formildende omstændigheder bortfalde.

§ 288

Stk. 1. For røveri straffes med fængsel fra 6 måneder til 10 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trusel om øjeblikkelig anvendelse af sådan

1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,

2) bringer en stjålen ting i sikkerhed eller

3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Har røveriet haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 16 år.

§ 289

(Ophævet ved lov nr. 120 af 17. maj 1956).

§ 290

Stk. 1. Skyldnersvig, hvorved ingen særlig sikret ret er krænket, påtales kun, når nogen forurettet begærer det, eller dersom udlægsforretning er påfulgt uden at have ført til fordringshaverens dækning, konkurs er indtrådt, forhandling om tvangsakkord uden for konkurs er åbnet, eller konkursbegæring er nægtet fremme på grund af boets utilstrækkelighed.

Stk. 2. Ved tyveri, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, bedrageri og hæleri, forøvet mod nogen af den skyldiges nærmeste, samt i de i § 287 nævnte tilfælde kan påtale bortfalde, når den forurettede begærer det.

29. kapitel

Andre strafbare formuekrænkelser

§ 291

Stk. 1. Den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Øves der hærværk af betydeligt omfang, eller er gerningsmanden tidligere fundet skyldig efter nærværende paragraf eller efter §§ 180, 181, 183, stk. 1 og 2, 184, stk. 1, 193 eller 194, kan straffen stige til fængsel i 4 år.

Stk. 3. Forvoldes skaden under de i stk. 2 nævnte omstændigheder af grov uagtsomhed, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 292

Stk. 1. Den, der ved at ødelægge, beskadige eller bortskaffe sine ejendele unddrager dem fra at tjene sine fordringshavere eller nogen enkelt af disse til fyldestgørelse, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 290, stk. 1, finder her tilsvarende anvendelse.

§ 293

Stk. 1. Den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år. Under skærpende omstændigheder, navnlig når tingen ikke bringes tilbage efter brugen, kan straffen stige til fængsel i 2 år.

Stk. 2. Den, som lægger hindringer i vejen for, at nogen udøver sin ret til at råde over eller tilbageholde en ting, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder.

§ 294

Den, som ulovligt tager sig selv til rette, straffes med bøde.

§ 295

Den, som i ferske vande eller på søterritoriet i strid med privates eller det offentliges ret foretager inddæmning eller anbringer faste indretninger, straffes med bøde eller hæfte indtil 3 måneder.

§ 296

Stk. 1. Med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år straffes den, som, uden at betingelserne for at anvende § 279 foreligger,

1) udspreder løgnagtige meddelelser, hvorved prisen på varer, værdipapirer eller lignende genstande kan påvirkes,

2) gør urigtige eller vildledende angivelser angående aktieselskabers, andelsselskabers eller lignende foretagenders forhold gennem offentlige meddelelser, i beretninger, regnskabsopgørelser eller erklæringer til generalforsamlingen eller nogen selskabsmyndighed, ved anmeldelse til handelsregistret eller aktieselskabsregistret eller i indbydelse til dannelse af sådanne selskaber eller udbud af andele i dem,

3) overtræder de for aktieselskaber eller andre selskaber med begrænset ansvar gældende bestemmelser med hensyn til udfærdigelse af aktiebreve, andelsbeviser eller interimsbeviser, anvendelse af overskud, udbetaling af udbytte og tantieme eller tilbagebetaling af indskud.

Stk. 2. Begås de under nr. 2 og 3 nævnte handlinger af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

§ 297

Med bøde straffes den, som udenfor de i § 296 nævnte tilfælde i dokumenter, forretningsbreve, cirkulærer eller

bekendtgørelser mod bedre vidende gør urigtige angivelser om det af ham bestyrede eller repræsenterede selskabs økonomiske stilling.

§ 298

Med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder straffes den, som, uden at betingelserne for at anvende § 279 foreligger,

1) ved urigtige foregivender angående betalingsevnen skaffer sig eller andre lån eller kredit med den følge, at formuetab dermed påføres,

2) ved forbrug af forudbetalt vederlag sætter sig ud af stand til at levere modydelsen,

3) bortfjerner sig uden at betale logi, fortæring, befordring eller anden ydelse, ved hvilken det har været en kendelig forudsætning, at betaling erlægges forinden bortfjernelsen,

4) uden erlæggelse af den fastsatte betaling tilsniger sig adgang til forestilling, udstilling eller forsamling eller til befordring med offentligt samfærdselsmiddel eller til benyttelse af anden almentilgængelig indretning.

§ 299

Med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder straffes den, som, uden at betingelserne for at anvende § 280 foreligger,

1) i et formueanliggende, som det påhviler ham at varetage for en anden, ved tilsidesættelse af sin pligt påfører denne et betydeligt formuetab, som ikke erstattes inden dom i første instans,

2) ved varetagelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre af tredjemand modtager, fordrer eller lader sig tilsige en formuefordel, hvis modtagelse skal holdes skjult for den, hvis anliggende modtageren varetager, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder sådan fordel.

§ 300

Stk. 1. Med fængsel indtil 1 år, med hæfte eller under formildende omstændigheder med bøde straffes

1) den, som på en tid, da han indser eller burde indse, at han er ude af stand til at fyldestgøre sine fordringshavere, betydeligt forværrer sin formuestilling ved stiftelse af ny gæld eller betaler eller stiller sikkerhed for betydelige forfaldne gældsposter,

2) den, som påfører sine fordringshavere betydeligt tab ved ødsel levemåde, ved spil, ved vovelige foretagender, der ikke står i forhold til hans formue, ved i høj grad uordentlig forretningsførelse eller anden letsindig adfærd,

3) den skyldner og tillidsmand, som ved afgivelse af de til åbning af forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs fornødne erklæringer giver urigtige oplysninger eller gør sig skyldig i grov skødesløshed.

Stk. 2. Påtale finder kun sted under de i § 290, stk. 1, angivne betingelser.

§ 301

Med bøde eller hæfte indtil 3 måneder straffes den, som forsætligt eller uagtsomt undlader at efterkomme en ham påhvilende pligt til at erklære sig eller et selskab, for hvis ledelse han har ansvaret, fallit.

§ 302

Med bøde eller hæfte straffes den, der undlader at føre forretningsbøger, som det ifølge lov påhviler ham at føre, eller gør sig skyldig i grove uordener med hensyn til førelsen af sådanne bøger eller ved den ved lov foreskrevne opbevaring af disse eller deres bilag.

§ 303

Den, som udviser grov uagtsomhed ved at tilforhandle

sig eller på anden lignende måde modtage ting, der er erhvervet ved en berigelsesforbrydelse, straffes med bøde eller hæfte. I gentagelsestilfælde, samt når den skyldige tidligere har været dømt for en berigelsesforbrydelse, kan straffen stige til fængsel i 6 måneder.

§ 304*)

Stk. 1. Med bøde eller hæfte straffes den, som i tilfælde, hvor afgørelse om et formueanliggende træffes ved afstemning, skaffer sig eller andre adgang til uberettiget at deltage i denne eller til at afgive flere stemmer, end der tilkommer ham, eller bevirker, at afstemningen forvanskes.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som ved afstemninger i et konkurs- eller gældsfragåelsesbo eller under forhandling om tvangsakkord udenfor konkurs ved usande foregivender påvirker stemmegivningen eller yder, lover eller tilbyder, modtager, fordrer eller lader sig tilsige formuefordel for at stemme i en bestemt retning eller for at undlade at stemme.

§ 305

Stk. 1. De i § 291, stk. 1 og 3, § 298 og § 299 omhandlede lovovertrædelser påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Stk. 2. De i § 293, stk. 2. og § 294 omhandlede lovovertrædelser er undergivet privat påtale.

---

§ 31 i lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf indeholder følgende bestemmelse:

»Den, som forinden denne lovs ikrafttræden er frakendt retten til en virksomhed, der er omhandlet i straffelovens § 79 som affattet ved nærværende lov, kan generhverve

*) Ændret ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

denne ret i overensstemmelse med de i straffelovens § 78, stk. 3, indeholdte bestemmelser.«

---

§ 2 i lov nr. 138 af 31. marts 1960 om ændringer i borgerlig straffelov indeholder følgende bestemmelse:

»Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre sættes i kraft på øerne ved kgl, anordning*).«

---

§§ 2-5 i lov nr. 163 af 31. maj 1961 om ændringer i borgerlig straffelov indeholder følgende bestemmelser:

»§ 2. Der kan ikke i medfør af borgerlig straffelovs § 59 ske skærpelse af vilkår, som er fastsat i en betinget dom før denne lovs ikrafttræden.

§ 3. Den, der inden lovens ikrafttræden i medfør af borgerlig straffelovs § 195 eller § 207 er frakendt ret til at udøve næringsvirksomhed, kan generhverve retten i overensstemmelse med reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. juli 1961.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre sættes i kraft på øerne ved kgl. anordning*).«

---

§§ 2-3 i lov nr. 212 af 4. juni 1965 om ændringer i borgerlig straffelov indeholder følgende bestemmelser:

»§ 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1965.

---

*) Loven er ikke sat i kraft på Færøerne.

Stk. 2. Med hensyn til prøveløsladelse af fængselsfanger træder bestemmelserne i § 1, nr. 5, dog først i kraft den 1. oktober 1965.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 1, nr. 17 (jfr. § 63), træder ligeledes først i kraft den 1. oktober 1965, og dømte, der på dette tidspunkt har haft ophold i arbejdshus i mere end 4 år, løslades. Fængselsnævnet afgør, om løsladelsen skal ske ubetinget eller på prøve.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne.*)

*) Loven er ikke sat i kraft for Færøerne.

Lovbekendtgørelse

nr. 285 af 1. juli 1963

om

ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m.

Herved bekendtgøres lov nr. 127 af 15. april 1930 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. med de ændringer, som er en følge af lov nr. 133 af 7. maj 1937, lov nr. 166 af 18. maj 1937, lov nr. 88 af 15. marts 1939 og lov nr. 165 af 31. maj 1961.

1. kapitel

Lovens ikrafttræden og indflydelse på den øvrige straffelovgivning

§ 1

Stk. 1. Tidspunktet for borgerlig straffelovs ikrafttræden fastsættes ved en af justitsministeren mindst 6 måneder forud i Lovtidende indrykket bekendtgørelse. Loven træder dog senest i kraft den 1. januar, som indtræder 2 år efter udløbet af det år, hvori loven stadfæstes.

Stk. 2. Samtidig med borgerlig straffelov træder nærværende lov i kraft.

§ 2

Fra samme tidspunkt ophæves lov af 3. marts 1860 om straffen for løsgængeri og betleri, almindelig borgerlig straffelov af 10. februar 1866, jfr. lov nr. 32 af 25. februar 1871 om en forandret affattelse af dens §§ 95-97, lov nr. 98 af 10. maj 1912 om bogføring m. v. § 7, sidste stykke, og lov for Færøerne nr. 260 af 6. maj 1921 om bogføring m. v. § 7, sidste stykke, lov af 16. februar 1866 om afsoning af bøder uden for kriminelle sager, lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte §§ 1, 2, 3, 4 og 9 og midlertidig lov nr. 63 af 1. april 1911 om nogle ændringer i straffelovgivningen, som ændret ved lov nr. 296 af 22. december 1928, jfr. dog nærværende lovs § 10, stk. 3.

§ 3

Stk. 1. Endvidere ophæves følgende bestemmelser:

Christian den Femtes Danske Lov, 5te bog, 2. kap., art. 74.

Christian den Femtes Norske Lov, 5te bog, 2. kap., art. 75.

Forbud af 17. februar 1741 på vimpel-føring.

Forordning af 6. oktober 1753, hvorved forbydes alle slags såkaldte hasardspil, §§ 3, 5 og 6, 1ste led.

Forordning af 13. februar 1775 angående omløben med varer § 1, 3die punktum.

Forordning af 1. april 1796 om de forsigtigsheds-regler, der bør iagttages og følges ved salg og handel med gift, §§ 1 og 3, for så vidt angår straf.

Forordning af 1. februar 1797 om tolden §§ 394 og 395, for så vidt angår straf.

Plakat af 27. november 1801 angående forbud mod at bære uniform m. v., for så vidt angår straf.

Plakat af 31. august 1813 angående straffebestemmelser for forbrydelser, som forøves i tugt-, rasp- og forbedringshuset i Kjøbenhavn m. v.

Plakat af 16. juli 1817 angående yderligere bestemmelser for forbrydelser, der forøves af sådanne fanger.

Forordning af 11. marts 1818 angående yderligere straffebestemmelser for fanger, der undvige af straffeanstalterne m. v.

Plakat af 21. april 1824 betræffende skifters forhaling § 1.

Plakat af 1. februar 1826, indeholdende tillæg til plakat af 31. august 1813, for tugt-, rasp- og forbedringshuset i Kjøbenhavn.

Forordning af 16. november 1836 om afsoning af bøder § 5.

Forordning af 8. juli 1840 angående generaltoldkammerets kasse og regnskabsvæsen § 7, for så vidt angår straf.

Plakat af 19. april 1843 indeholdende nærmere bestemmelser i de gældende anordninger angående handel med gift § 6, for så vidt angår straf.

Reglement af 7. maj 1846 for arrestvæsenet i Danmark, afsnit E.

Lov af 3. december 1850 angående den bestyrelserne over de civile straffeanstalter tilkommende straffemyndighed.

Lov af 14. april 1852 om møllenæringen, § 13, 1ste punktum.

Lov af 6. april 1855, hvorved rentefoden i visse tilfælde frigøres, og straffen for åger forandres, m. v., § 4.

Lov af 30. november 1857 om beskyttelse af de til Københavns vandvæsen hørende værker, anlæg og beholdninger m. v., § 1.

Lov af 29. december 1857 om håndværks- og fabriksdrift samt handel og beværtning m. m., § 81.

Lov af 29. december 1857 om grindefangsten på Færøerne, §§ 3, 4 og 5.

Lov af 11. februar 1863 om omordning af Københavns politi, § 16, 1ste punktum.

Lov af 29. marts 1867 om sandflugtens dæmpning m. v., § 20.

Lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs m. v., § 148, 2det stykke, og § 168.

Møntlov nr. 66 af 23. maj 1873, § 14, 2det punktum.

Lov nr. 154 af 30. november 1874 om forbud mod efterligning af mønt og pengesedler m. m.

Lov nr. 152 af 9. december 1889 om forbud mod efterligning af frimærker og andre frigørelsesmidler.

Lov nr. 53 af 1. april 1891 om fæstevirksomhedens ordning, § 7, jfr. 2det stykke i lov nr. 17 af 23. februar 1894.

Lov nr. 67 af 12. april 1892 om forhyringsagenter m. v., § 1, 3die stykke.

Lov nr. 84 af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner, § 17, 2det stykke og § 18, 2det stykke, for så vidt angår straf, samt § 17, 3die stykke.

Lov nr. 64 af 26. marts 1898 om handel med gødnings- og foderstoffer, § 11, 1ste og 2det stykke.

Lov nr. 74 af 7. april 1899 angående sprængstoffer, § 10.

Lov nr. 225 af 14. april 1905 om tvangsakkord udenfor konkurs m. v., § 1, sidste stykke, og § 33.

Lov nr. 130 af 27. maj 1908 indeholdende bestemmelser om børn udenfor ægteskab og disses forældre, § 19, 1ste stykke.

Lov nr. 131 af 27. maj 1908 indeholdende nogle bestemmelser om hustruers og ægtebørns retsstilling, § 13, 1ste stykke.

Lov nr. 108 af 18. april 1910 om undersøgelse af levnedsmidler m. m., §§ 5 og 6.

Lov for Færøerne nr. 68 af 1. april 1912 angående sprængstoffer, § 10.

Lov nr. 98 af 10. maj 1912 om bogføring m. v., § 8, 3die stykke.

Lov nr. 143 af 29. april 1913 om arbejde i fabrikker m. v., § 46.

Lov nr. 63 af 1. april 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn, § 2, for så vidt angår overtrædelse af § 1, 1ste stykke.

Lov nr. 65 af 1. april 1914 om livsforsikringsvirksomhed. jfr. bekendtgørelse nr. 299 af 30. juni 1922, § 57, 1ste stykke.

Lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet, jfr. bekendtgørelse nr. 378 af 23 juni 1920 § 15, 2det punktum.

Lov nr. 149 af 2. august 1914, hvorved det forbydes fra dansk territorium at understøtte krigsførende magter, § 1, nr. 5.

Lov nr. 150 af 2. august 1914 om tillæg til almindelig borgerlig straffelov af 10. februar 1866.

Lov nr. 200 af 9. september 1914 om tillæg til almindelig borgerlig straffelov af 10. februar 1866.

Lov nr. 40 af 23. februar 1915 om tillægsbestemmelse til arrestreglementet af 7. maj 1846, B, § 12, og E, § 5.

Lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr, § 1, jfr. anordning nr. 110 af 1. marts 1919, hvorved lov om værn for dyr af 17. maj 1916 sættes i kraft på Færøerne, § 1.

Lov nr. 468 af 29. september 1917 om aktieselskaber, §§ 55 og 56, 1ste stykke.

Lov nr. 377 af 30. juni 1919 om udfærdigelse af nye telefonkoncessioner § 3, 1ste stykke, 2det punktum.

Lov nr. 260 af 6. maj 1921 for Færøerne om bogføring m. v., § 8, 3die stykke.

Lov nr. 272 af 6. maj 1921 om pantelånervirksomhed og handel med brugte genstande, § 16, 1ste stykke, 1ste punktum.

Lov nr. 46 af 18. februar 1922 om tobaksafgifter, jfr. be-

kendtgørelse nr. 2 af 4. januar 1929, § 33 og § 35, 4de stykke.

Lov nr. 109 af 1. april 1922 om beskatning af spiritus m. m., § 26, 4de stykke.

Lov nr. 111 af 1. april 1922 om beskatning af øl, § 20, 4de stykke.

Lov nr. 113 af 1. april 1922 om stempelafgift, jfr. bekendtgørelse nr. 99 af 23. april 1929, § 41.

Lov nr. 234 af 12. juni 1922 om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr, § 10, 1ste punktum.

Lov nr. 237 af 12. juni 1922 om værgerådsforsorg m. m., jfr. bekendtgørelse nr. 139 af 31. marts 1926, § 84, 2det stykke, for så vidt angår straf, § 85 og § 86.

Lov nr. 253 af 12. juni 1922 om afgift på omsætningen i kafeer, restauranter m. m., § 14, 4de stykke.

Lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning, § 83, for så vidt angår straf.

Lov nr. 219 af 1. maj 1923 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., § 20 og § 22, 4de stykke.

Lov nr. 312 af 20. december 1924 om omsætningsafgift af motorkøretøjer, jfr. bekendtgørelse nr. 196 af 15. juli 1927, §§ 16 og 20.

Lov nr. 95 af 1. april 1925 om tilvirkning og forhandling af margarine m. m., § 21, 1ste stykke.

Lov nr. 118 af 20. april 1926 om forbud mod handel med genstande tjenlige til at afbryde svangerskab.

Lov nr. 275 af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v., § 1, 2det stykke.

Lov nr. 111 af 30. maj 1927 om telefoner på Færøerne, § 14, 2det stykke.

Lov nr. 29 af 18. februar 1929 om stempelafgift af topografiske kort, § 8.

Stk. 2. Endelig ophæves, hvad der i øvrigt i de hidtil gældende love og anordninger måtte være stridende imod indholdet af borgerlig straffelov og nærværende lov.

§ 4

(Ophævet ved lov nr. 88 af 15. marts 1939 § 2).

§ 5

For så vidt angår personer, over for hvem der er truffet foranstaltninger i henhold til lov nr. 133 af 11. april 1925 om sikkerhedsforanstaltninger mod visse personer, der udsætter retssikkerheden for fare, har det sit forblivende ved nævnte lovs bestemmelser, indtil de trufne foranstaltninger er endelig bortfaldet. Et i medfør af lovens § 6 meddelt tilhold om ikke at nyde eller købe spirituøse drikke ophører dog at have gyldighed senest 5 år efter borgerlig straffelovs ikrafttræden. Straffelovens § 74 finder tilsvarende anvendelse.

§ 6

Stk. 1. De i lovgivningen foreskrevne størstebeløb for bøder bortfalder i alle tilfælde, hvor lovovertrædelsens påkendelse ved dom ikke er udelukket.

Stk. 2. For så vidt der i lovgivningen er fastsat særlige regler for bødens beregning, har det sit forblivende herved.

§ 7

Når andet ikke er særlig bestemt, bliver strafarter, der er hjemlet ved opretholdte bestemmelser i den ældre lovgivning, bortset fra den militære lovgivning, at omsætte til de ved borgerlig straffelov indførte strafarter efter følgende regler:

I stedet for fængsel uden nærmere betegnelse træder hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

I stedet for simpelt fængsel træder hæfte.

I stedet for fængsel på vand og brød træder fængsel i 4 gange så lang tid, dog mindst 30 dage.

I stedet for fængsel på sædvanlig fangekost, tvangsarbejde, forbedringshusarbejde, tugthusarbejde, strafarbej-

de eller offentligt arbejde træder fængsel i samme tid som hjemlet ved den ældre lov.

§ 8

(Ophævet ved lov nr. 88 af 15. marts 1939 § 2).

§ 9

For så vidt der i en fremdeles gældende bestemmelse i den ældre lovgivning henvises til nogen ved nærværende lov ophævet lovbestemmelse, betragtes henvisningen som gældende den nærmest dertil svarende regel i borgerlig straffelov eller nærværende lov.

§ 10

Stk. 1. Når en inden borgerlig straffelovs ikrafttræden idømt straf helt eller delvis skal udstås efter lovens ikrafttræden, bliver efter justitsministerens nærmere bestemmelse straffen at omsætte til den i loven hjemlede nærmest tilsvarende strafart, således at den ved § 13 i almindelig borgerlig straffelov af 10. februar 1866 fastsatte forkortelse af straffetiden kommer alle til forbedringshusarbejde dømte personer til gode. Fængsel på vand og brød fuldbyrdes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Indtil den i borgerlig straffelovs § 41 omtalte til udståelse af ungdomsfængsel særlig bestemte anstalt er tilvejebragt, udstås ungdomsfængsel i en dertil bestemt særlig afdeling i det almindelige fængsel.

Stk. 3. Indtil arbejdshus er indrettet, vil straf af tvangsarbejde indtil 2 år kunne anvendes i stedet for indsættelse i arbejdshus over for de i borgerlig straffelovs §§ 197-199 og 229 omhandlede lovovertrædere. Indtil samme tidspunkt gælder bestemmelserne i lov nr. 63. af 1. april 1911, § 11, 3. og 4. stykke.

Stk. 4. Når arbejdshus er indrettet, bliver tvangsarbejde at udstå i arbejdshus inden for den i dommen fastsatte tid.

§ 11

Stk. 1. Udgifter ved de i borgerlig straffelovs §§ 70, 73, 75*) og 164, stk. 4, samt nærværende lovs § 12, stk. 2, omhandlede foranstaltninger henregnes til sagsomkostninger.

Stk. 2. Det samme gælder udgifter ved de i straffelovens § 30 omhandlede foranstaltninger, som ikke udredes ad privat vej eller afholdes efter reglerne i lov nr. 237 af 12. juni 1922 om værgerådsforsorg m. m., jfr. bekendtgørelse nr. 139 af 31. marts 1926.

Stk. 3. Udgifterne ved den i straffelovens § 45 omhandlede forsikring påhviler, for så vidt angår statsanstalter, staten og i øvrigt vedkommende kommune. De kan ikke fordres godtgjort af domfældte eller hans bo.

2. kapitel

Fængselsnævnet

§ 12

Stk. 1. Fængselsnævnet består af en dommer som formand, direktøren for fængselsvæsenet, en i psykiatri uddannet læge og en eller flere personer, som deltager i forsorgsarbejdet for unge personer eller for løsladte fanger. Formanden og de øvrige medlemmer, bortset fra direktøren for fængselsvæsenet, såvel som en stedfortræder for hvert af nævnets medlemmer beskikkes af justitsministeren for 4 år ad gangen. Stedfortræderen for direktøren for fængselsvæsenet skal være en person, der er eller har været overordnet tjenestemand ved fængselsvæsenet. Ved kgl. anordning fastsættes antallet af de i forsorgsarbejdet

*) Denne bestemmelse er ophævet ved lov nr. 212 af 4. juni 1965.

deltagende medlemmer samt arten af de sager, i hvis afgørelse hver af dem skal deltage. I afgørelsen af hver enkelt sag deltager formanden, direktøren for fængselsvæsenet, lægen og det af de øvrige medlemmer, som er beskikket til at deltage i afgørelsen af den pågældende art af sager, henholdsvis vedkommende medlems stedfortræder. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Stk. 2. Fængselsnævnet kan fordre fremstillet for sig de personer, om hvem bestemmelse skal træffes, og afæske dem forklaring. Nævnet kan derhos med varsel som i straffesager indkalde andre personer til at møde og afgive forklaring for nævnet. Udeblivelse uden lovligt forfald straffes med bøde. Retsplejelovens § 192 finder tilsvarende anvendelse. Endvidere kan nævnet gennem anklagemyndigheden foranledige personer afhørt som vidner i retten.

Stk. 3. Fængselsnævnets møder er ikke offentlige. Dets afgørelser er endelige. Nærmere regler for dets virksomhed kan fastsættes ved kgl. anordning.

3. kapitel

Anvendelse af disciplinærstraffe og sikringsmidler over for fanger under bevogtning

§ 13

Stk. 1. Over for fanger, der ikke udstår straf eller afsoner tvangsbøder eller underholdsbidrag, kan efter nærmere ved kgl. anordning fastsatte regler anvendes de samme disciplinærstraffe som over for fanger, der udstår straf af hæfte, dog kan anvendelse af disciplinærstraf ingen sinde medføre forlængelse af fængslingstiden. Som

disciplinærstraf kan yderligere anvendes udelukkelse fra læsning.

Stk. 2. Bestemmelsen i borgerlig straffelovs § 48 finder tilsvarende anvendelse på sådanne fanger.

4. kapitel

Visse følger af retsstridige handlinger

§ 14*)

§ 15

Stk. 1. Den, som efter dansk rets erstatningsregler er ansvarlig for krænkelse af en andens legeme eller frihed, samt den, der findes skyldig i strafbar krænkelse af en andens person i øvrigt, hans fred eller ære, kan dømmes til, foruden at yde erstatning for økonomisk skade eller tab, at betale den forurettede godtgørelse for lidelse, tort, ulempe, lyde og vansir samt for forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Den, som efter dansk rets erstatningsregler er ansvarlig for en andens død, kan dømmes til at give den, som derved har mistet en forsørger, erstatning for det tab, han antages derigennem at lide, fastsat enten til en sum én gang for alle eller til et løbende underholdsbidrag, i sidste fald mod eller uden sikkerhedsstillelse, samt godtgørelse for forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 3. Krav på godtgørelse for ikke økonomisk skade i henhold til foranstående bestemmelser falder i arv, når det er anerkendt eller gjort gældende ved sagsanlæg eller

*) Ophævet ved lov nr. 215 af 31. maj 1963, Arvelov.

under en straffesag ved kravets fremsættelse i retten eller i et til denne indleveret anklageskrift eller stævning. Så længe kravet og dets størrelse ikke er anerkendt eller fastslået af domstolene, kan det ikke overdrages.

§ 16

For så vidt der ikke i lovgivningen er hjemlet en kortere forældelsesfrist, forældes krav på erstatning eller anden godtgørelse for skade, forvoldt ved en strafbar handling, i 20 år, regnet fra det tidspunkt, da den skadelidende har fået sådan kundskab, at han bliver i stand til at gøre sit krav gældende ved dansk domstol.

5. kapitel

Afsoning af tvangsbøder og underholdsbidrag

§ 17

Stk. 1. Er det ved dom eller ved afgørelse af administrativ stats- eller kommunal myndighed under tvang af en løbende bøde pålagt nogen at opfylde en forpligtelse mod det offentlige, bliver det beløb af bøden, som ikke betales eller indkommer ved inddrivelse gennem udpantning, efter vedkommende myndigheds begæring at afsone efter reglerne om straf af hæfte.

Stk. 2. Med hensyn til afsoningstidens fastsættelse finder borgerlig straffelovs regler om forvandling af bødestraf, der ikke er idømt eller vedtaget for en domstol tilsvarende anvendelse. Dog må afsoningen første gang ikke udstrækkes ud over 30 dage, og der skal efter hver afsoning hengå 4 uger, inden afsoning på ny kan finde sted for det beløb, der er påløbet fra den tid, da den sidste af-

soning var tilendebragt. Den samlede afsonings varighed kan ikke udstrækkes ud over 180 dage.

§ 18

Stk. 1–3 (ophævet)*).

Stk. 4. Ved fængselsstyrelsens foranstaltning udbetales der af de den pågældende**) i medfør af straffelovens § 35 tillagte arbejdspenge så meget, som efter omstændighederne skønnes rimeligt, til hel eller delvis fyldestgørelse af den bidragsberettigedes krav.

§ 19

Reglerne om afsoning kommer til anvendelse på alle tvangsbøder, med hensyn til hvilke afsoning ikke er begæret, og underholdsbidrag, med hensyn til hvilke afsoningsordre ikke er udfærdiget forinden denne lovs ikrafttræden.

6. kapitel

Bestemmelser vedrørende afsoning af frihedsstraf

§ 20

Stk. 1. Inden 5 år efter borgerlig straffelovs ikrafttræden fremsætter regeringen lovforslag til afgørelse af, i hvilket omfang frihedsstraffes fuldbyrdelse udelukkende bør foregå i anstalter, der tilhører staten eller dog står under dens styrelse (statsanstalter).

Stk. 2. Indtil en sådan lov kan træde i kraft, gælder følgende regler:

---

*) Jfr. lov nr. 133 af 7. maj 1937 § 27.

**) Dvs. en bidragspligtig, der er hensat til afsoning af underholdsbidrag, jfr. §§ 10-18 i lov nr. 150 af 24. april 1963.

1) Fængsel udstås i arresthus, når afsoningstiden ikke overstiger 6 måneder. Fængsel i over 6 måneder udstås i statsanstalt. Sidstnævnte regel finder ligeledes anvendelse, dersom en person skal afsone flere fængselsstraffe i forbindelse med hinanden, og enten en af straffene skal udstås i statsanstalt, eller den samlede afsoningstid udgør over 6 måneder.
2) Ved genindsættelse i medfør af straffelovens § 39 finder afsoning sted i statsanstalt uden hensyn til længden af den tilbagestående straffetid.
3) Hæfte udstås i arresthus.
4) Al i stedet for bøde trædende forvandlingsstraf udstås i arresthus, medmindre forvandslingsstraffen i henhold til straffelovens § 54, stk. 2, vil være at udstå i forbindelse med en hovedstraf, der skal afsones i statsanstalt.
5) For så vidt angår personer, der udstår straf i arresthusene, har det sit forblivende ved § 4 i lov nr. 93 af 11. april 1916 om udgifterne i strafferetsplejen.

---

§§ 2 og 3 i lov nr. 165 af 31. maj 1961 om ændring i loven om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. indeholder følgende bestemmelser:

»*§ 2.* Loven træder i kraft den 1. juli 1961.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre sættes i kraft på øerne ved kgl. anordning.*)«

*) Loven er ikke sat i kraft for Færøerne.

SAGREGISTER

(Tallene henviser til Straffelovens §§, dog at de med I mærkede henviser til Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.).

Aager: 282, 285–87.
Aandssvaghed: 16, 70–71.
Afholdspaalæg: 72.
Afpresning: 281, 285–87.
Afsoning af Tvangsbøder og Underholdsbidrag: I 17, 19.
Afstemning i Formueanliggender, Misbrug af –: 304.
Aktieselskaber: 296–97.
Alfonseri: 229.
Almenfarlige Forbrydelser: 180–192.
Analogi: 1.
Anholdelse, ulovlig –: 147–48.
Anmeldelse, falsk –: 165.
Anmeldelse, Undladelse af –: 141.
Arbejde hos arbejdsgiver uden for anstalten: 35.
Arbejdshus: 62–69.
Arresthuse, kommunale –: I 20.

Bagvaskelse: 268, 274.
Barnefødsel, uforsvarlig Omgang ved –: 251.
Barnemord: 238.
Bedrageri: 279, 285–87, 290.
Berigelsesforbrydelser: 276–290.
Beruselse: 18, 37, 72–73.
Beskadigelse af fremmed Ejendom: 291
Beslaglæggelse, ulovlig –: 147–48.
Bestikkelse: 122, 144.
Besættelse: 98-118 a.
Betingede domme: 56–61, 81.
Betleri: 62, 197.
Bevismidler, Tilintetgørelse af –: 178
Bigami: 208.
Blasfemi: 140.
Blodskam: 210.
Blufærdighedskrænkelse: 232–33.
Bogføring, Undladelse af –: 302.
Borgerlige rettigheder: 78.
Bortfald af den strafbare handlings retsfølger: 92–97.

Bortfald af Straf: 3, 84–85.
Brandstiftelse: 180–82, 185.
Brevhemmelighed, Brud paa –: 263, 275.
Brugsret, Hindring af –: 293.
Brugstyveri: 293.
Bøde: 50–55, I 6.
Børns Strafbarhed: 15, 84.
Børsforbrydelser o. l.: 296–97.

Citater, Offentliggørelse af falske –: 129 a.

Dagbod: 51, 58.
Dagbøders Anvendelse for Overtrædelse af andre Love: 51.
De Forenede Nationer, se Forenede Nationer.
Det europæiske råd: 110 e.
Disciplinærstraffe: 47, 68, 83, I 13.
Dokumentforbrydelser: 171–78.
Dokumenter, Tilegnelse af –: 264 a.
Domme. betingede –: 56–61, 81.
Domsmyndighed, Trusler mod –: 119.
Drab: 237–39, 241.
Drankerasyl: 73.
Drikfældighed: 37, 72–73.
Drikkevand: 186.
Dronningen: 115.
Død, den skyldiges: 92.
Dødsbo, den bødefældtes –: 52.

Eftergivelse: 92.
Efterretningsvæsen, fremmed –: 108.
Embedsforbrydelse: 144–57.
Enkedronningen: 115.
Enrum om natten: 34, 44.
Erstatning: I 15.

Fallit, Undladelse af Pligt til at erklære sig –: 301.
Falsk Forklaring og Anklage: 158–65.
Falskmøntneri: 166–70.
Familieforhold, Forbrydelser i –: 208–15.
Familiestilling, Forrykkelse af –: 214.
Fartøj, se Skibe.
Finland: 7.
Forargelse, offentlig –: 232–33.
Forenede Nationer: 110 c og e.
Forening, forbudt –: 132 a.
Forening, opløst ved dom: 75.
Forfølgelse: 265, 266 b og c.
Forførelse til Samleje: 222–23.
Forretningsbøger: 264 a, 302.
Forræderi: 8, 98–110 f.
Forsæt: 20.
Forsøg: 21–22, 81, 238.
Forsørgelsespligt, Forsømmelse af –: 198, 213.

Forsørger, Erstatning for Tab af –: I 15.
Formuekrænkelser: 291–305.
Forulempelser, forfølgende –: 265.
Forældelse, af Strafskyld: 92–94, af Strafansvar: 95. af idømt Straf: 97, af Erstatning: I 16.
Forældremyndighed, Unddragelse af –: 215.
Fosterdrab, Genstande tjenlige til –: 243.
Fredskrænkelser: 263–66, 275.
Fremmed Stat: 107–08, 110 e.
Frihedskrænkelser: 117, 260–62.
Frihedsstraf: 17, 32–49, 58, 62–69, 88, 89 a.
Frimærker, Eftergørelse og Forfalskning af –: 177.
Frugtsommelig Kvinde, Vold mod: 244.
Fuldbyrdelse af straf: 58 i enrum eller i fællesskab: 34, 44.
Fængsel: 33–43, 45–49.
Fængselsnævn: 17, 37, 42, 43, 63, 66, I 12.
Fængsling, ulovlig –: 147–48.
Færdselsforbrydelse: 184.
Færøernes Lagting: 116–117, 137.
Fødselsanmeldelser, urigtige –: 214.
Gasforsyning: 193.
Genindsættelse: 40, 43.
Gentagelse: 81, 83.
Giftige Stoffer: 187.
Gravfred: 139.
Groft Tyveri: 286.
Gudsbespottelse: 140.
Gudstjeneste, Forstyrrelse af –: 137.
Gældsstiftelse til Skade for Kreditorerne: 300.

Handel med Genstande til Forebyggelse af Svangerskab: 235.
Hasardspil: 203–04.
Hittegods, ulovlig Omgang med–: 277, 285, 287, 290
Hjælp, Undladelse af at yde –: 253, 255.
Homoseksualitet: 225, 230.
Hotelbedrageri: 298.
Husfred, Krænkelse af –: 264 264 a, 275.
Husundersøgelse, ulovlig –: 147–48.
Hvervning til fremmed Krigstjeneste: 102, 128.
Hvid Slavehandel: 228.
Hæfte: 44-49, 58, 91.
Hæleri: 284–87, 290, uagtsomt –: 303.
Hærværk: 291.
Højesteret, Angreb paa –: 113.

Ikrafttræden: side 112-113 og I 1.
Ildspaasættelse: 180–82.
Inddæmning, ulovlig –: 295.
Injurier: 267–75 a.
Intellektuelt Falsk: 162–63, 175.
Internering: 70–71, I 5.
Island: 7.

Jernbaneforsendelser, ulovlig Behandling af –: 153.
Jernbaneulykke: 183, 185.

Kald eller Erhverv, Frakendelse eller Fortabelse af –: 11, 78–79.
Kendetegn, ulovlig Benyttelse af –: 132.
Kirkelige Ting, usømmelig Behandling af –: 139.
Klagemaal, falsk –: 165.
Konfiskation: 75-77 a.
Kongen: 112–115.
Konkursforbrydelser: 283, 285, 287, 290, 300–01, 304.
Kontrakt, Misligholdelse af under Krig –: 103.
Kredit, opnaaet ved urigtige Foregivender –: 298.
Krig: 99-102.
Kriminel Lavalder: 15.
Krigstjeneste, Unddragelse af –: 127, Hvervning til fremmed –: 128.
Kundgørelse af Domme vedrørende falsk Forklaring: 164.
Kønssædeligheden, Forbrydelser mod –: 216–236.

Laan, svigagtig Forskaffelse af –: 298.
Landsforræderi: 8, 98, 107–110.
Lavalder, kriminel –: 15.
Legemskrænkelser: 244–50.
Levnedsmidler, fordærvede –: 187–88.
Lidelse, Tort etc., Erstatning for –: I 15.
Lig, usømmelig Behandling af –: 139.
Ligfærd: 137.
Livsfare, Pligt til Hjælp i –: 141–42, 253.
Luftarter, Spredning af –: 183, 185.
Lægeerklæring: 17, 73, 175.
Lægemidler: 189.
Løsgængeri: 198-199, 231.
Løsladelse paa Prøve: 38–40. 42-34, 57, 63, 66.

Majestætsforbrydelse: 112–13.
Mandatsvig: 280, 285–87, i off. Tjeneste: 154.
Manddrab: 237.
Meddelagtighed: 23, 24.
Medlidenhedsdrab: 239.
Mened: 158–61.

Militær Organisation, ulovlig: 114.
Militærpersoners Dragt og Kendetegn, ulovlig Benyttelse af –: 132.
Mindesmærker, offentlige –: 194.
Ministre, Angreb paa –: 113.
Mord: 237.
Mortifikation: 273.
Mærkefalsk: 176.
Mønt: 166–70.

Nation, Forhaanelse af fremmed –: 110 e.
Nedkomst, Hjælp ved –: 255.
Nedsættelse af Straf: 84–85.
Neutralitetskrænkelser: 110 b
Norge: 7.
Nødret: 14, 84.
Nødværge: 13, 84.

Offentlig Myndighed: 119–32.
Offentlig Orden og Fred: 133–43.
Opholdspaalæg: 70, 71.
Ophævelsesbetegnelse: 3.
Oploeb: 120, 133, 134, 134 a.
Overfald, se Legemskrænkelser.
Oprør: 111, 180.
Oversvømmelse: 183, 185.

Paalæg, Afholds–: 70, 72, 138, I 5, om at søge Erhverv: 199, til Sædelighedsforbrydere: 236, I 5.
Paatale: 96, 305.
Penge, Forbrydelser vedr. – 166–170.
Plyndring: 180.
Politiske Forbrydelser: 98–118 a.
Pornografi: 234.
Postvæsen: 153, 193.
Prisgivelse af Hjælpeløse: 250.
Privatlivets Fred, Krænkelse af –: 263, 275.
Propaganda for fjendtlig Krigsmagt: 102.
Prøvetid, ved løsladelse: 39-40.
Psykisk afvigelse, mental forstyrrelse: 37.

Racer, Trossamfund, Forfølgelse af –: 266 b.
Ransagning, ulovlig –: 147–48.
Reklamering for Genstande til Forebyggelse af Svangerskab: 235.
Religionsforbrydelser: 137, 140.
Retsvildfarelse: 84.
Rettergangsskridt: 61.
Returkommission: 122, 280. 299.
Rigsdagen: 113, 116, 129 a, 137.
Rigsretten: 113.

Rufferi: 228.
Roveri: 288.

Sagesløs Person, Vold mod -: 244.
Samarbejde med fjendtlig Krigsmagt: 104.
Samfærdsel, Forstyrrelse af –: 193.
Samleje mellem Beslægtede: 210, fremtvunget –: 216, 218, med Kvinde i abnorm Sjælstilstand: 217, med Barn under 15 Aar: 222, med Adoptiv- eller Plejebarn: 223, Forebyggelsesmidler ved –: 235.
Sammenstød af Forbrydelser: 88–90.
Sandhedsbevis: 269, 271.
Segl, Fjernelse af –: 126.
Seksuel Abnormitet: 17, 70–71.
Selvmord, Medvirken til –: 240.
Selvtægt: 179, 294.
Sigtelser: 267–75.
Sikkerhedsforanstaltninger: 70–71, I 5.
Sikkerhedsforvaring: 37, 65–69.
Sindssygdom: 16, 70–71.
Skelsten, Forfalskning af –: 179.
Skibe, danske –: 6.
Skibbrud: 183, 185.
Skrifter, utugtige –: 234.
Skyldnersvig: 283, 285–87, 290.
Slagsmaal: 248.
Slavehandel, hvid –: 228.
Smitsom Sygdom: 192.
Soutenerurvirksomhed: 229.
Spekulationsforretninger: 202.

Spionage: 101–110 a.
Spiritusforbud: 138.
Sprængstoffer: 183, 185.
Statsforbrydelser: 98–118 a, offentlig Billigelse af –: 136.
Statsoverhoved, Angreb paa fremmed –: 110 d.
Stemmeafgivningsforbrydelser: 116–17.
Stempelmærker, Forfalskning af –: 177.
Strafarter: 31–35, I 7.
Strafbarhedsbetingelser: 13–20.
Strafbortfald: 17, 88, 89 a, 92, 96.
Straf, fastsættelse af –: 80–91.
Strafforhøjelsesgrunde: 33, 81–83, 90.
Strafnedsættelsesgrunde: 84–87.
Strafomsætning: 39, 89, 90, 91.
Strafophørsgrunde: 92.

Strafudmaaling: 80, ved Forsøg: 21, ved Dagbøder: 51.
Strafudsættelse: 56, 58.
Svangerskab, Genstande til Afbrydelse af –: 235, 243.
Sverige: 7.
Sygehus, Fangers Indlæggelse paa –: 46.
Sædelighedsforbrydelser: 62. 216–36.

Tavshedspligt: 107, 129, 152, 263.
Telefonanlæg: 193.
Telegrafanlæg: 193.
Telegrafvæsen: 153.
Testamente, Forfalskning af –: 172.
Tilhold: I 5.
Tillægsstraf: 50, 51, 89.
Tilregnelighed: 16–18.
Tilstaaelse, Strafnedsættelsesgrund: 84.
Tilsyn: 38, 57, 59, 70, 71.
Tilsynsværge: 70.
Tingsødelæggelse: 194, 291, 292.
Tjenestehemmelighed, Brud paa –: 152.
Tjenestemænd, offentlige, Angreb paa –: 119–121, Bestikkelse af –: 122, 144, Robelse af Hemmeligheder: 152, 263, Sigtelser imod –: 275.
Tjenestestilling, Misbrug af –: 150–55.
Transportulykke: 183, 185.
Tro og Love, Erklæring paa –: 161.
Tronfølgeren: 115.
Trossamfund, Forfølgelse af –: 266 b.
Trusler: 119, 275.
Tvang, ulovlig –: 117, 260.
Tvangsakkord: 283, 285, 290, 300, 304.
Tvangsbøder, Afsoning af –: I 17, 19.
Tyveri: 276, 285–87, 290.
Tåber: 16, 17, 70, 71.

Uagtsomhed: 19.
Udlandet: 6–10.
Udgangstilladelse: 36, 44.
Udlæggelse, falsk –: 214.
Udlægsforretning: 290.
Udmaaling af Straf: 80–91.
Udpantning for Bøder: 52.
Udsættelse i hjælpeløs Tilstand: 250.
Udvandringsagenter: 206.
Uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel: 251.
Underholdsbidrag, Afsoning af –: I 17, 19.
Underret: 59.
Underslæb: 154, 278, 285–87, 290.

Undertrykkelse af Dokumenter: 178.
Undladelser, strafbare –: 20, 141–43, 156, 185, 253, 255.
Undvigelse af Fanger: 123–24.
Ungdomsfængsel: 41–43.
Uniformer, ulovlig Benyttelse af –: 132.
Uretfærdig Domsfældelse: 146.
Uskyldig, Pligt til Oplysning om –: 143.
Uterlighed: 232, 234.
Utilregnelighed: 16–18, 70–71.
Utugt, erhvervsmæssig: 228–231.

Vaaben, Straf for at bære mod den danske Stat: 102, Overladelse til Børn af –: 254, Medtagelse ved Tyveri: 286.
Valgforbrydelse: 116–117.
Valgtryk: 117.
Vaneforbrydere: 62, 65.
Vanrøgt af Familie: 213.
Vansir: 246, I 15.
Vareforfalskning: 195.
Varetægtsfængsel: 86.
Vekselfalsk: 172.
Virksomhed, Udøvelse af –: 78–79.
Vold mod sagesløs Person: 244.
Voldsforbrydelser: 244–49.
Voldshandlinger, Udtalelser til Fremkaldelse af –: 266 a.
Voldtægt: 216–18.
Væddemaal: 203-04.
Værnepligt: 127.

Ytringsfrihed, Udvidelse af –: 267 a.

Ægteskab, ulovlig Indgaaelse af –: 208.
Æresfornærmelser: 267–75 a.

Ødelæggelse af fremmed Ejendom: 291.
Ødselhed: 300.